

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

54. aastakäik

2. aprill 2011

<u>Teatis nr</u>	<u>Sisukord</u>	<u>Lehekül</u>
	IV <i>Teave</i>	
	TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT	
	Euroopa Liidu Kohus	
2011/C 103/01	Euroopa Liidu Kohtu viimane väljaanne <i>Euroopa Liidu Teatajas</i> ELT C 95, 26.3.2011	1
	V <i>Teated</i>	
	KOHTUMENETLUSED	
	Euroopa Kohus	
2011/C 103/02	Liidetud kohtuasjad C-436/08 ja C-437/08: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 10. veebruari 2011. aasta otsus (Unabhängiger Finanzsenat'i, Außenstelle Linz'i (Austria) eelotsusetaotlus) — Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH (C-436/08), Österreichische Salinen AG (C-437/08) versus Finanzamt Linz (Kapitali vaba liikumine — Ettevõtte tulumaks — Samast liikmesriigist saadud dividendide maksuvabastus — Välismaalt saadud dividendide maksust vabastamise sõltuvaks tegemine teatavate tingimuste täitmisest — Mahaarvamise süsteemi kohaldamine välismaalt saadud dividendidele, mida ei ole maksust vabastatud — Tõendid, mida nõutakse mahaarvatava välismaal tasutud maksu kohta)	2

2011/C 103/03	Kohtuasi C-52/09: Euroopa Kohtu (esimene koda) 17. veebruari 2011. aasta otsus (Stockholms tingsrätti (Rootsi) eelotsusetaotlus) — Konkurrensverket <i>versus</i> TeliaSonera AB (Eelotsusetaotlus — ELTL artikkel 102 — Turgu valitseva seisundi kuritarvitamine — Telekommunikatsiooniettevõtja poolt kehtestatud hinnad — ADSL võrguteenused — Lõpptarbijatele lairibaühenduse teenuste osutamine — Konkurentide marginaali vähendamine ehk „hinnakruvi efekt”) 3	3
2011/C 103/04	Kohtuasi C-251/09: Euroopa Kohtu (teine koda) 17. veebruari 2011. aasta otsus — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Küprose Vabariik (Asjade ja ehitustööde riigihanked — Veevarustus-, energia, transpordi ja telekommunikatsioonisektor — Direktiiv 93/38/EMÜ — Hanketeade — Lepingu sõlmimise kriteeriumid — Pakkujate võrdne kohtlemine — Läbipaistvuse põhimõte — Direktiiv 92/13/EMÜ — Apellatsioonimenetlus — Kohustus pakkuja kõrvalejätamise otsust põhjendada) 4	4
2011/C 103/05	Kohtuasi C-260/09 P: Euroopa Kohtu (esimene koda) 10. veebruari 2011. aasta otsus — Activision Blizzard Germany GmbH (varem CD-Contact Data GmbH) <i>versus</i> Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — EÜ artikkel 81 ja EMP lepingu artikkel 53 — Nintendo kaubamärgiga videomängukonsoolide ja mängukassettide turg — Paralleelse ekspordi piiramine sellel turul — Kokkulepe tootja ja ainuturustaja vahel — Passiivset müüki lubav turustusleping — Ühise tahte tuvastamine, kui puuduvad otsesed dokumentaalsed tõendid sellise müügi piiramise kohta — Vertikaalse kokkuleppe tuvastamiseks nõutav tõendatuse tase) 4	4
2011/C 103/06	Kohtuasi C-283/09: Euroopa Kohtu (esimene koda) 17. veebruari 2011. aasta otsus (Sąd Rejonowy Warszawa (Poola Vabariik) eelotsusetaotlus) — Artur Weryński <i>versus</i> Mediatel 4B Spółka z o.o. (Õigusalane koostöö tsiviilajades — Tõendite kogumine — Taotleva kohtu nõudel tunnistaja ülekuulamine taotluse saanud kohtus — Tunnistajatele makstav hüvitis) 5	5
2011/C 103/07	Liidetud kohtuasjad C-307/09–C-309/09: Euroopa Kohtu (teine koda) 10. veebruari 2011. aasta otsus (Raad van State (Madalmaad) eelotsusetaotlus) — Vicoplus SC PUH (C-307/09), BAM Vermeer Contracting sp. zoo (C-308/09), Olbek Industrial Services sp. zoo (C-309/09) <i>versus</i> Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (Teenuste osutamise vabadus — Töötajate lähetamine — 2003. aasta ühinemisakt — Üleminekumeetmed — Poola töötajate juurdepääs niisuguste riikide tööturule, kes olid Poola Vabariigi ühinemise ajal juba liidu liikmed — Tööjõu vahendamise suhtes kehtiv tööloa nõue — Direktiiv 96/71/EÜ — Artikli 1 lõige 3) 5	5
2011/C 103/08	Kohtuasi C-359/09: Euroopa Kohtu (neljas koda) 3. veebruari 2011. aasta otsus (Fővárosi Ítéltábla (Ungari Vabariik) eelotsusetaotlus) — Donat Cornelius Ebert <i>versus</i> Budapesti Ügyvédi Kamara (Advokaadid — Direktiiv 89/48/EMÜ — Vähemalt kolmeaastase kutseõppe läbimisel antavate kõrgharidusdiplomide tunnustamine — Direktiiv 98/5/EÜ — Alaline tegutsemine advokaadi kutsealal muus liikmesriigis kui see, kus omandati kutsequalifikatsioon — Vastuvõtva liikmesriigi kutsenimetuse kasutamine — Tingimused — Vastuvõtva liikmesriigi advokatuuri registrisse tehtav kanne) 6	6
2011/C 103/09	Kohtuasi C-494/09: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 17. veebruari 2011. aasta otsus (Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria (Itaalia) eelotsusetaotlus) — Bolton Alimentari SpA <i>versus</i> Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria (Eelotsusetaotlus — Vastuvõetavus — Tolliõigus — Tariifikvoot — Tolliseadustik — Artikkel 239 — Määrus (EMÜ) nr 2454/93 — Artiklid 308a, 308b ja 905 — Määrus (EÜ) nr 975/2003 — Tuun — Kvoodi ammendumine — Avamise kuupäev — Pühapäev) 6	6

2011/C 103/10	Kohtuasi C-11/10: Euroopa Kohtu (viies koda) 17. veebruari 2011. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) eelotsusetaotlus) — Staatssecretaris van Financiën versus Marishipping and Transport BV (Eelotsusetaotlus — Määrus (EMÜ) nr 2658/87 — Ühine tollitariifistik — Tollimaksud — Maksuvabastus — Raviained — Koostis — Piirangud)	7
2011/C 103/11	Kohtuasi C-16/10: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 17. veebruari 2011. aasta otsus (Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ühendkuningriik) eelotsusetaotlus) — The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd versus Office of Communications, British Telecommunications plc (Õigusaktide ühtlustamine — Telekommunikatsioon — Võrgud ja teenused — Direktiiv 2002/22/EÜ — Universaalteenuse osutamiseks ettevõtjate määramine — Määratud ettevõtjale konkreetsete kohustuste panemine — Numbrinfo- ja kataloogiteenused)	8
2011/C 103/12	Kohtuasi C-25/10: Euroopa Kohtu (teine koda) 10. veebruari 2011. aasta otsus (Tribunal de première instance de Liège (Belgia) eelotsusetaotlus) — Missionswerk Werner Heukelbach ev versus Belgia riik (Otsene maksustamine — Kapitali vaba liikumine — Pärandimaks — Annakud mittetulundusühingutele — Keeldumine kohaldada vähendatud maksumäära, kui nende ühingute tegevuskoht on muus liikmesriigis kui see, kus pärandaja tegelikult elas või töötas — Piirang — Õigustatus)	8
2011/C 103/13	Kohtuasi C-30/10: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 10. veebruari 2011. aasta otsus (Linköpings tingsrätt eelotsusetaotlus — Rootsi) — Lotta Andersson versus Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten (Eelotsusetaotlus — Direktiiv 80/987/EMÜ — Artikli 10 punkt c — Siseriiklik õigusnorm — Töötajate rahuldamata nõuetele vastavate summade väljamaksmise tagamine — Niisuguste isikute väljaarvamine, kes olid ise või koos oma lähisugulastega vähem kui kuus kuud enne nende tööandjaks olnud ettevõtja pankrotiavalduse esitamist selle ettevõtja olulise osa omanikud ja mõjutasid oluliselt selle tegevust)	9
2011/C 103/14	Kohtuasi C-78/10: Euroopa Kohtu (neljas koda) 17. veebruari 2011. aasta otsus (Cour d'appel de Rouen (Prantsusmaa) eelotsusetaotlus) — Marc Berel jt versus Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre, Administration des douanes du Havre (Ühenduse tolliseadustik — Artiklid 213, 233 ja 239 — Ühe ja sama tollivõla mitme võlgniku solidaarkohustus — Imporditollimaksu vähendamine — Tollivõla lõppemine — Solidaarvõlgniku võimalus tugineda teise solidaarvõlgniku tollimaksu vähendamisele — Puudumine)	9
2011/C 103/15	Kohtuasi C-321/10: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 17. veebruari 2011. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2007/2/EÜ — Keskonnepoliitika — Euroopa Ühenduse ruumiandmete infrastruktuur (INSPIRE) — Elektroonilisel kujul andmete vahetamine ja kaasajastamine — Mittetäielik ülevõtmine)	10
2011/C 103/16	Kohtuasi C-391/10: Euroopa Kohtu (kuues koda) 3. veebruari 2011. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2007/36/EÜ — Noteeritud äriühingute aktsionäride teatavate õiguste kasutamine — Ettenähtud tähtaja jooksul täielikult üle võtmata jätmine)	10

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekül
2011/C 103/17	Kohtuasi C-395/10: Euroopa Kohtu (kuues koda) 3. veebruari 2011. aasta otsus — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Prantsuse Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2007/2/EÜ — Keskkonnapoliitika — Ruumiandmete infrastruktuur — Elektroonilisel kujul esitatud andmete vahetamine ja uuendamine — Direktiivi ülevõtmiseks siseriiklike meetmete võtmata jätmine)	11
2011/C 103/18	Kohtuasi C-143/10 P: Antoni Tomasz Uznański 29. jaanuaril 2010. aastal esitatud apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu 27. novembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-348/09: Antoni Tomasz Uznański <i>versus</i> Poola Vabariik	11
2011/C 103/19	Kohtuasi C-611/10: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 23. detsembril 2010 — Waldemar Hudzinski <i>versus</i> Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse	11
2011/C 103/20	Kohtuasi C-612/10: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 23. detsembril 2010 — Jaroslaw Wawrzyniak <i>versus</i> Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse	11
2011/C 103/21	Kohtuasi C-625/10: 29. detsembril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Prantsuse Vabariik	12
2011/C 103/22	Kohtuasi C-626/10 P: Kalliope Agapiou Joséphidès'e 28. detsembril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu 21. oktoobri 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas T-439/08: Agapiou Joséphidès <i>versus</i> komisjon ja EACEA	13
2011/C 103/23	Kohtuasi C-627/10: 29. detsembril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Sloveenia Vabariik	13
2011/C 103/24	Kohtuasi C-5/11: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 6. jaanuaril 2011 — Kriminaalasi Titus Alexander Jochen Donneri süüdistuses	14
2011/C 103/25	Kohtuasi C-25/11: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 17. jaanuaril 2011 — Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA <i>versus</i> Fazenda Pública	14
2011/C 103/26	Kohtuasi C-34/11: 21. jaanuaril 2011 esitatud hagi — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Portugali Vabariik	15
2011/C 103/27	Kohtuasi C-35/11: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court of Justice (England and Wales) (Chancery Division) (Ühendkuningriik) 21. jaanuaril 2011 — Test Claimants in the FII Group Litigation <i>versus</i> Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	15
2011/C 103/28	Kohtuasi C-42/11: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'Appel d'Amiens (Prantsusmaa) 31. jaanuaril 2011 — kriminaalasi Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge süüdistuses	16
2011/C 103/29	Kohtuasi C-46/11: 1. veebruaril 2011 esitatud hagi — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Poola Vabariik	16

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekül
2011/C 103/30	Kohtuasi C-48/11: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkei hallinto-oikeus (Soome) 2. veebruaril 2011 — Veronsaajien oikeudenvalvontaysikkö versus A Oy	17
2011/C 103/31	Kohtuasi C-52/11 P: Fernando Marcelino Victoria Sánchez'e 4. veebruaril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 17. novembri 2010. aasta määruse peale kohtuasjas T-61/10: Fernando Marcelino Victoria Sánchez versus Euroopa Parlament ja Euroopa Komisjon	17
Üldkohus		
2011/C 103/32	Kohtuasi T-118/07: Üldkohtu 18. veebruari 2011. aasta otsus — P.P.TV versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Rentrak (PPT) (Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse sõnamärgi PPT taotlus — Varasem siseriiklik kujutismärk PPTV — Suhteline keeldumispõhjus — Tähiste sarnasuse puudumine — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkt (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b))	19
2011/C 103/33	Kohtuasi T-385/07: Üldkohtu 17. veebruari 2011. aasta otsus — FIFA versus komisjon (Telinghääling — Direktiivi 89/552/EMÜ artikkel 3a — Belgia Kuningriigi meetmed seoses Belgia ühiskonnale väga tähtsate sündmustega — Jalgpalli maailmameistrivõistlused — Otsus, millega meetmed tunnistatakse ühenduse õigusega kooskõlas olevaks — Põhjendamine — EÜ artiklid 43 ja 49 — Omandiõigus)	19
2011/C 103/34	Kohtuasi T-55/08: Üldkohtu 17. veebruari 2011. aasta otsus — UEFA versus komisjon (Telinghääling — Direktiivi 89/552/EMÜ artikkel 3a — Ühendkuningriigi meetmed seoses selle liikmesriigi ühiskonna jaoks väga tähtsate sündmustega — Euroopa meistrivõistlused jalgpallis — Otsus, millega need meetmed tunnistatakse ühenduse õigusega kooskõlas olevaks — Põhjendamine — EÜ artiklid 49 ja 86 — Omandiõigus)	20
2011/C 103/35	Kohtuasi T-68/08: Üldkohtu 17. veebruari 2011. aasta otsus — FIFA versus komisjon (Telinghääling — Direktiivi 89/552/EMÜ artikkel 3a — Ühendkuningriigi meetmed seoses selle liikmesriigi ühiskonna jaoks väga tähtsate sündmustega — Maailmameistrivõistlused jalgpallis — Otsus, millega need meetmed tunnistatakse ühenduse õigusega kooskõlas olevaks — Põhjendamine — EÜ artiklid 43, 49 ja 86 — Omandiõigus)	20
2011/C 103/36	Kohtuasi T-10/09: Üldkohtu 17. veebruari 2011. aasta otsus — Formula One Licensing versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Global Sports Media (F1-LIVE) (Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse kujutismärgi F1-LIVE taotlus — Ühenduse varasem kujutismärk ning rahvusvahelised ja siseriiklikud varasemad sõnamärgid F1 ja F1 Formula 1 — Vastulause tagasilükkamine apellatsioonikoja poolt — Suhtelised keeldumispõhjused — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkt b ja lõige 5 (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b ja lõige 5))	21
2011/C 103/37	Kohtuasi T-122/09: Üldkohtu 17. veebruari 2011. aasta otsus — Zhejiang Xinshiji Foods ja Hubei Xinshiji Foods versus nõukogu (Dumping — Hiina Rahvavabariigist pärinevate tsitrusviljadest valmistatud toodete ja konservide import — Kaitseõigused — Põhjendamiskohustus — Hea halduse põhimõte — Määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 15 lõige 2 ning artikli 20 lõiked 4 ja 5 (nüüd määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 15 lõige 2 ning artikli 20 lõiked 4 ja 5))	21

2011/C 103/38	Kohtuasi T-324/09: Üldkohtu 17. veebruari 2011. aasta otsus — J & F Participações versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Plusfood Wrexham (Friboi) (Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse kujutismärgi Friboi taotlus — Varasem siseriiklik sõnamärk FRIBO — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b — Varasema kaubamärgi tegelik kasutamine — Määruse nr 207/2009 artikli 42 lõiked 2 ja 3) 22	22
2011/C 103/39	Kohtuasi T-385/09: Üldkohtu 17. veebruari 2011. aasta otsus — Annco versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Freche et fils (ANN TAYLOR LOFT) (Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse sõnamärgi ANN TAYLOR LOFT taotlus — Varasem siseriiklik sõnamärk LOFT — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b) 22	22
2011/C 103/40	Kohtuasi T-471/10: 28. septembril 2010 esitatud hagi — Gill versus komisjon 22	22
2011/C 103/41	Kohtuasi T-32/11: 24. jaanuaril 2011 esitatud hagi — Verenigde Douaneagenten versus komisjon ... 23	23
2011/C 103/42	Kohtuasi T-60/11: 26. jaanuaril 2011 esitatud hagi — Kraft Foods Global Brands versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Fenaco (SUISSE PREMIUM) 24	24
2011/C 103/43	Kohtuasi T-65/11: 28. jaanuaril 2011 esitatud hagi — Recombined Dairy System versus komisjon ... 25	25
2011/C 103/44	Kohtuasi T-78/11 P: Erika Lenzi 7. veebruaril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 14. detsembri 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas F-80/09: Lenz versus komisjon 25	25
2011/C 103/45	Kohtuasi T-80/11: 9. veebruaril 2011 esitatud hagi — Nath Kalsi versus Siseturu Ühtlustamise Amet — American Clothing Associates (RIDGE WOOD) 26	26
2011/C 103/46	Kohtuasi T-85/11 P: Luigi Marcuccio 11. veebruari 2011. aasta apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 23. novembri 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas F-65/09: Marcuccio versus komisjon 27	27
2011/C 103/47	Kohtuasi T-88/11: 18. veebruaril 2011 esitatud hagi — BIA Separations versus komisjon 27	27
2011/C 103/48	Kohtuasi T-92/11: 18. veebruaril 2011 esitatud hagi — Andersen versus komisjon 28	28

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA
ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

*(2011/C 103/01)***Euroopa Liidu Kohtu viimane väljaanne *Euroopa Liidu Teatajas***

ELT C 95, 26.3.2011

Eelmised väljaanded

ELT C 89, 19.3.2011

ELT C 80, 12.3.2011

ELT C 72, 5.3.2011

ELT C 63, 26.2.2011

ELT C 55, 19.2.2011

ELT C 46, 12.2.2011

Käesolevad tekstid on kättesaadavad:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 10. veebruari 2011. aasta otsus (Unabhängiger Finanzsenat'i, Außenstelle Linz'i (Austria) eelotsusetaotlus) — Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH (C-436/08), Österreichische Salinen AG (C-437/08) versus Finanzamt Linz

(Liidetud kohtuasjad C-436/08 ja C-437/08) ⁽¹⁾

(Kapitali vaba liikumine — Ettevõtte tulumaks — Samast liikmesriigist saadud dividendide maksuvabastus — Välismaalt saadud dividendide maksust vabastamise sõltuvaks tegemine teatavate tingimuste täitmisest — Mahaarvamise süsteemi kohaldamine välismaalt saadud dividendidele, mida ei ole maksust vabastatud — Tõendid, mida nõutakse mahaarvatava välismaal tasutud maksu kohta)

(2011/C 103/02)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Haribo Lakritzen Hans Riegel BetriebsgmbH (C-436/08), Österreichische Salinen AG (C-437/08)

Kostja: Finanzamt Linz

Ese

Eelotsusetaotlus — Unabhängiger Finanzsenat — Ühenduse õiguse tõlgendamine — Siseriiklik õigus, mille kohaselt siseriiklike äriühingute makstud dividendide suhtes kohaldatakse maksuvabastust, samas kui seda kohaldatakse teiste liikmesriigi äriühingute poolt makstud dividendide suhtes alles äriühingus vähemalt 25 % osaluse omamise korral — Haldus- ja kohtupraktika, mis näeb ühenduse õigusest tulenevatele nõuetele vastamiseks ette, et teistest riikidest pärit dividendide suhtes, mis on välja makstud alla 25 % osaluselt, kohaldatakse mahaarvamise süsteemi

Resolutsioon

1. ELTL artiklit 63 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid — mis näevad ettevõtte tulumaksust vabastamise ette nende portfelli dividendide suhtes, mis on saadud

osalustest residendist äriühingutes, ja mis teevad portfelli dividendide, mis on saadud 2. mai 1992. aasta Euroopa Majanduspiirkonna lepingu osaliseks olevates kolmandates riikides asuvatelt äriühingutelt, sellise maksuvabastuse sõltuvaks tingimusest, et liikmesriigi ja asjaomase kolmanda riigi vahel peab olema sõlmitud laiaulatuslik vastastikuse ametiabi ja otsuste täitmisele pööramise leping — kui kõnealuste õigusnormide eesmärgi saavutamiseks on vajalik üksnes vastastikuse ametiabi lepingu olemasolu.

2. ELTL artiklit 63 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt on ettevõtte tulumaksust vabastatud need portfelli dividendid, mille residendist äriühing saab teiselt residendist äriühingult, kuid mis maksustavad samal ajal selle maksuga portfelli dividendid, mille residendist äriühing saab teiselt liikmesriigis või 2. mai 1992. aasta Euroopa Majanduspiirkonna lepingu osaliseks olevas kolmandas riigis asuvalt äriühingult, kuid siiski tingimusel, et dividendide maksva äriühingu asukohariigis tasutud maks arvatakse maha dividendide saava äriühingu liikmesriigis tasumisele kuuluvast maksust ja et dividendide saavale äriühingule selle mahaarvamise saamiseks pandud halduskoormus ei ole ülemäärane. Teave, mida liikmesriigi maksuhaldur nõuab dividendide saavalt äriühingult maksu kohta, millega tegelikult maksustatakse dividendide maksnud äriühingu kasumit selle asukohariigis, on lahutamatu seotud mahaarvamise süsteemi toimimisega ning seda ei saa pidada ülemääraseks halduskoormuseks.
3. ELTL artiklit 63 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt on majandusliku topeltmaksustamise vältimise eesmärgil ettevõtte tulumaksust vabastatud need portfelli dividendid, mille residendist äriühing saab teiselt residendist äriühingult, kuid mis ei näe kolmandas riigis (välja arvatud 2. mai 1992. aasta Euroopa Majanduspiirkonna lepingu osaliseks olevad riigid) asuva äriühingu makstud dividendide puhul ette ei nende maksuvabastust ega dividendide maksnud äriühingu poolt tema asukohariigis makstud maksu mahaarvamise süsteemi.
4. ELTL artikliga 63 ei ole vastuolus liikmesriigi maksuhalduri praktika, mille kohaselt kohaldatakse teatud kolmandatest riikidest pärit dividendidele mahaarvamise meetodit, kui dividendide saava äriühingu osalus dividendide maksva äriühingu kapitalis on teatavast künnisest väiksem, ning maksust vabastamise meetodit, kui osalus on sellest künnisest suurem, samal ajal kui kodumaise päritoluga

dividendide suhtes kohaldatakse süstemaatilisel maksust vabastamise meetodit, kuid siiski tingimusel, et kõnealused jaotatava kasumi järjestikulist maksustamist vältivad või vähendavad mehhanismid annavad samaväärse tulemuse. Asjaolu, et liikmesriigi maksuhaldur nõuab dividende saavalt äriühingult teavet maksu kohta, millega tegelikult maksustatakse dividende maksnud äriühingu kasumit selle kolmandast riigist asukohariigis, on lahutamatu seotud mahaarvamise süsteemi toimimisega ning see ei mõjuta sellisena maksust vabastamise ja mahaarvamise meetodi samaväärsust.

5. ETLT artiklit 63 tuleb tõlgendada nii:

- et sellega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis annavad residendist äriühingutele võimaluse kanda ühel maksustamisperioodil saadud kahjum edasi järgnevale maksustamisperioodile, ning mis väldivad dividendide majanduslikku topeltmaksustamist, kohaldades samast riigist saadud dividendidele maksust vabastamise meetodit, samal ajal kui teises liikmesriigis või kolmandas riigis asuvate äriühingute poolt makstud dividendidele kohaldatakse mahaarvamise meetodit, niivõrd kui sellised õigusnormid ei võimalda mahaarvamise meetodi kohaldamise korral kanda dividende maksva äriühingu asukohariigis makstud ettevõtte tulumaksu mahaarvamist edasi järgnevale maksustamisperioodile, kui sellel maksustamisperioodil, mil dividende saav äriühing sai välismaise päritoluga dividende, tekkis dividende saaval äriühingul tegevuskahjum, ning
- et see ei kohusta liikmesriiki nägema oma maksuõiguses ette teises liikmesriigis või kolmandas riigis dividendidelt kinni peetud maksu mahaarvamist, selleks et vältida esimeses liikmesriigis asuva äriühingu saadud dividendide juriidilist topeltmaksustamist, mis tuleneb sellest, et kõnealused liikmesriigid teostavad oma maksualast pädevust paralleelselt.

(¹) ELT C 19, 24.1.2009.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 17. veebruari 2011. aasta otsus (Stockholms tingsrätti (Rootsi) eelotsusetaotlus) — Konkurentsverket versus TeliaSonera AB

(Kohtuasi C-52/09) (¹)

(Eelotsusetaotlus — ETLT artikkel 102 — Turgu valitseva seisundi kuritarvitamine — Telekommunikatsiooniettevõtja poolt kehtestatud hinnad — ADSL võrguteenused — Lõpptarbijatele lairibaühenduse teenuste osutamine — Konkurentide marginaali vähendamine ehk „hinnakruvi efekt“)

(2011/C 103/03)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Stockholms tingsrätt

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Konkurensverket

Kostja: TeliaSonera AB

Menetluses osales: Tele2 Sverige AB

Ese

Eelotsusetaotlus — Stockholms tingsrätt — EÜ artikli 82 tõlgendamine — Hinnakruvi efekt — ADSL-ühenduse turul varasemalt monopoolses seisundis olnud telekommunikatsiooniteenuste ettevõtja poolt kohaldatavad hinnad — Vahe ettevõtja poolt vahetarnijatele kehtestatud ADSL-ühenduse hulgi- müügihinna ja tarbijatele kehtestatud ADSL-ühenduse hinnata- riifi vahel, mis ei ole piisav, et katta ettevõtja nimetatud jaetee- nuste pakkumisega seotud täiendavad kulud

Resolutsioon

Objektiivsete õigustuste puudumisel võib see, kui vertikaalselt integree- ritud ADSL-võrguteenuste turgu valitsev ettevõtja kasutab sellist hinnakujundust, mille puhul ei ole sellel turul kehtestatud ja lõpptar- bijatele osutatavate lairibaühenduse teenuste jaeturul kehtivate hindade vahe piisav, et katta spetsiifilised kulud, mida ettevõtja ise viimati nimetatud turule sisenemisel peab kandma, kujutada endast kuritarvi- tust endast ETLT artikli 102 tähenduses.

Sellise tegevuse kuritarvitava olemuse hindamisel tuleb arvesse võtta iga juhtumi kõiki asjaolusid. Täpsemalt:

- üldiselt ja eelkõige tuleb arvesse võtta asjaomase ettevõtja hindasid ja kulusid jaeturul. Üksnes juhul, kui asjaoludest tulenevalt ei ole võimalik neid hindasid ja kulusid kindlaks teha, tuleb analüüsida tema konkurentide hindu ja kulusid samal turul, ja
- tuleb tõendada, et — võttes arvesse eeskätt hulgi-teenuste hädavaja- likkust — sellel tegevusel on jaeturule vähemalt potentsiaalselt konkurentsivastane mõju, ilma et see tegevus oleks majanduslikult õigustatud.

Selle kuritarvituse hindamisel ei ole põhimõtteliselt asjassepuutuv:

- see, et asjaomasel ettevõtjal ei ole seadusest tulenevat kohustust pakkuda asümmeetrilise digitaalse abonendiliini võrguteenuseid hulgiturul, kus tal on valitsev seisund;
- nimetatud ettevõtja valitseva seisundi tase sellel turul;
- see, et nimetatud ettevõtja ei ole valitsevas seisundis lõpptarbijatele osutatavate lairibaühenduse teenuste jaeturul;

- see, kas kliendid, kelle suhtes kõnealust hinnakujundust kohaldatakse, on asjaomase ettevõtja uued või olemasolevad kliendid;
- see, et turgu valitseval ettevõtjal ei ole võimalik selle hinnakujundustegevuse tulemusel tekkida võivat kahjumit tagasi teenida, ega
- asjaomaste turgude väljakujunemise tase ja see, et neil turgudel on tegemist suuri investeeringuid nõudva uue tehnoloogiaga.

(¹) ELT C 90, 18.4.2009.

Euroopa Kohtu (teine koda) 17. veebruari 2011. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Küprose Vabariik

(Kohtuasi C-251/09) (¹)

(Asjade ja ehitustööde riigihanked — Veevarustus-, energia, transpordi ja telekommunikatsioonisektor — Direktiiv 93/38/EMÜ — Hanketeade — Lepingu sõlmimise kriteeriumid — Pakkujate võrdne kohtlemine — Läbipaistvuse põhimõte — Direktiiv 92/13/EMÜ — Apellatsioonimenetlus — Kohustus pakkuja kõrvalejätmise otsust põhjendada)

(2011/C 103/04)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: C. Zadra, I. Chatzigiannis ja M. Patakia)

Kostja: Küprose Vabariik (esindajad: K. Likourgos ja A. Pantazi-Lamprou)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Nõukogu 14. juuni 1993. aasta direktiivi 93/38/EMÜ, millega kooskõlastatakse veevarustus-, energeetika-, transpordi- ja telekommunikatsioonisektoris tegutsevate tellijate hankemenetlused (EÜT L 199, lk 84; ELT erivaljaanne 06/02, lk 194) artikli 4 lõike 2 ja artikli 31 lõike 1 rikkumine — Nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiivi 92/13/EMÜ veevarustus-, energeetika-, transpordi- ja telekommunikatsioonisektoris tegutsevate üksuste hankemenetlusi käsitlevate ühenduse eeskirjade kohaldamisega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 76, lk 14; ELT erivaljaanne 06/01, lk 315) artikli 1 lõike 1 rikkumine — Kohustus pakkuja kõrvalejätmise otsust põhjendada — Kohustus tagada, et hankijate otsuste peale on võimalik tõhusalt ja võimalikult kiirelt kaebust esitada — Võrdse kohtlemise ja läbipaistvuse põhimõtted

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

(¹) ELT C 233, 26.9.2009.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 10. veebruari 2011. aasta otsus — Activision Blizzard Germany GmbH (varem CD-Contact Data GmbH) versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-260/09 P) (¹)

(Apellatsioonkaebus — EÜ artikkel 81 ja EMP lepingu artikkel 53 — Nintendo kaubamärgiga videomängukonsoolide ja mängukassettide turg — Paralleelse ekspordi piiramine sellel turul — Kokkulepe tootja ja ainuturustaja vahel — Passiivset müüki lubav turustusleping — Ühise tahte tuvastamine, kui puuduvad otsesed dokumentaalsed tõendid sellise müügi piiramise kohta — Vertikaalse kokkuleppe tuvastamiseks nõutav tõendatuse tase)

(2011/C 103/05)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Activision Blizzard Germany GmbH (varem CD-Contact Data GmbH) (esindajad: advokaadid J. K. de Pree ja E. N. M. Raedts)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: S. Noë ja F. Ronkes Agerbeek)

Ese

Apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (kaheksas koda) 30. aprilli 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-18/03: CD-Contact Data GmbH vs. Euroopa Ühenduste Komisjon, millega Esimese Astme Kohus vähendas hagejale määratud trahvi summat ning jättis ülejäänud osas rahuldamata hagi, milles paluti tühistada komisjoni 30. oktoobri 2002. aasta otsus 2003/675/EÜ EÜ asutamislepingu artikli 81 kohaldamise menetluses (COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution ja COMP/36.321 Omega-Nintendo), mis puudutas Nintendo mängukonsoolide ja nende konsoolidega ühilduvate mängukassettide turul niisugustes kokkulepetes ja kooskõlastatud tegevuses osalemist, mille eesmärk oli piirata nende konsoolide ja kassettide paralleelset ekspordi.

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Activision Blizzard Germany GmbH-lt.

(¹) ELT C 220, 12.9.2009.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 17. veebruari 2011. aasta otsus (Sąd Rejonowy Warszawa (Poola Vabariik) eelotsusetaotlus) — Artur Weryński versus Mediatel 4B Spółka z o.o.

(Kohtuasi C-283/09) (¹)

(Õigusalane koostöö tsiviilasjades — Tõendite kogumine — Taotleva kohtu nõudel tunnistaja ülekuulamine taotluse saanud kohtus — Tunnistajatele makstav hüvitis)

(2011/C 103/06)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy Warszawa

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Artur Weryński

Kostja: Mediatel 4B Spółka z o.o.

Ese

Eelotsusetaotlus — Nõukogu 28. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1206/2001 liikmesriikide kohtute vahelise koostöö kohta tõendite kogumisel tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT L 174, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 121) tõlgendamine — Tunnistaja ülekuulamine ühe liikmesriigi kohtus teise liikmesriigi kohtu taotlusel — Tunnistajatele makstav hüvitis — Taotluse saanud kohtu võimalus paluda taotleval kohtul tasuda ülekuulatava tunnistaja kasuks ettemaks.

Resolutsioon

Nõukogu 28. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1206/2001, liikmesriikide kohtute vahelise koostöö kohta tõendite kogumisel tsiviil- ja kaubandusajades, artiklit 14 ja artiklit 18 tuleb tõlgendada nii, et taotlev kohus ei ole kohustatud tasuma taotluse esitanud kohtule ettemaksu tunnistajale makstava hüvitise katteks ega tasuma üle kuulatava tunnistajale hüvitisena makstud summat tagantjärele.

(¹) ELT C 244, 10.10.2009.

Euroopa Kohtu (teine koda) 10. veebruari 2011. aasta otsus (Raad van State (Madalmaad) eelotsusetaotlus) — Vicoplus SC PUH (C-307/09), BAM Vermeer Contracting sp. zoo (C-308/09), Olbek Industrial Services sp. zoo (C-309/09) versus Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

(Liidetud kohtuasjad C-307/09–C-309/09) (¹)

(Teenuste osutamise vabadus — Töötajate lähetamine — 2003. aasta ühinemisakt — Üleminekumeetmed — Poola töötajate juurdepääs niisuguste riikide tööturule, kes olid Poola Vabariigi ühinemise ajal juba liidu liikmed — Tööjõu vahendamise suhtes kehtiv tööloa nõue — Direktiiv 96/71/EÜ — Artikli 1 lõige 3)

(2011/C 103/07)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Vicoplus SC PUH (C-307/09), BAM Vermeer Contracting sp. zoo (C-308/09), Olbek Industrial Services sp. zoo (C-309/09)

Kostja: Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Ese

Eelotsusetaotlus — Raad van State (Madalmaad) — EÜ artiklite 49 ja 50 ning Euroopa parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega (EÜT 1997 L 18, lk 1; ELT eriväljaanne 05/02, lk 431) artikli 1 lõike 3 punkti c tõlgendamine — Siseriiklik õigusnorm, mis kehtestab töötajate vahendamise suhtes tööloa nõude

Resolutsioon

1. ETL artiklitega 56 ja 57 ei ole vastuolus, kui liikmesriik seab akti Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemistingimuste ja Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavate muudatuste kohta XII lisa 2. peatüki punktis 2 sätestatud üleminekupeerioidil selle liikmesriigi territooriumil Poola kodanikest töötajate lähetamise Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega artikli 1 lõike 3 punkti c tähenduses sõltuvusse tööloa saamisest.

2. Töötajate lähetamine direktiivi 96/71 artikli 1 lõike 3 punkti c tähenduses on tasuline tegevus, mille kestel lähetatud töötaja jääb teenuseosutaja teenistusse, ilma et kasutajaettevõtjaga sõlmitaks mingisugust töölepingut. Lähetamist iseloomustab asjaolu, et töötaja vastuvõtvasse liikmesriiki ümberpaigutamine ise ongi teenuseosutajast ettevõtja pakutava teenuse ese ning töötaja täidab tööülesandeid kasutajaettevõtja kontrolli ja juhtimise all.

(¹) ELT C 267, 7.11.2009.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 3. veebruari 2011. aasta otsus (Fővárosi Ítéltábla (Ungari Vabariik) eelotsusetaotlus) — Donat Cornelius Ebert versus Budapesti Ügyvédi Kamara

(Kohtuasi C-359/09) (¹)

(Advokaadid — Direktiiv 89/48/EMÜ — Vähemalt kolmeaastase kutseõppe läbimisel antavate kõrgharidusdiplomite tunnustamine — Direktiiv 98/5/EÜ — Alaline tegutsemise advokaadi kutsealal muus liikmesriigis kui see, kus omandati kutsekvalifikatsioon — Vastuvõtva liikmesriigi kutsenimetuse kasutamine — Tingimused — Vastuvõtva liikmesriigi advokatuuri registrisse tehtav kanne)

(2011/C 103/08)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Ítéltábla

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Donat Cornelius Ebert

Kostja: Budapesti Ügyvédi Kamara

Ese

Eelotsusetaotlus — Fővárosi Ítéltábla — Nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiivi 89/48/EMÜ vähemalt kolmeaastase kutseõppe läbimisel antavate kõrgharidusdiplomite tunnustamise üldsüsteemi kohta (EÜT L 19, lk 16; ELT eriväljaanne 05/01, lk 337) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 1998. aasta direktiivi 98/5/EÜ, millega hõlbustatakse alalist tegutsemist advokaadi kutsealal muus liikmesriigis kui see, kus omandati kutsekvalifikatsioon (EÜT L 77, lk 36; ELT eriväljaanne 06/03, lk 83) tõlgendamine — Liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt advokaadi kutsealal võivad tegutseda selle riigi kutsenimetuse all ainult advokaadid, kes on võetud nimetatud riigi advokatuuri liikmeks

Resolutsioon

1. Nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiiviga 89/48/EMÜ vähemalt kolmeaastase kutseõppe läbimisel antavate kõrgharidusdiplomite tunnustamise üldsüsteemi kohta, mida on muudetud

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. mai 2001. aasta direktiiviga 2001/19/EÜ, ega Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 1998. aasta direktiivi 98/5/EÜ, millega hõlbustatakse alalist tegutsemist advokaadi kutsealal muus liikmesriigis kui see, kus omandati kutsekvalifikatsioon, ei ole vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mis vastuvõtva liikmesriigi advokaadi kutsenimetuse all advokaadina tegutsemiseks kehtestavad kohustuse olla liige sellises üksuses nagu advokatuur.

2. Direktiivid 89/48 ja 98/5 täiendavad teineteist, kehtestades liikmesriikide advokaatidele kaks viisi asuda vastuvõtvast liikmesriigis advokaadi kutsealal tegutsema selle liikmesriigi kutsenimetuse all.

(¹) ELT C 312, 19.12.2009.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 17. veebruari 2011. aasta otsus (Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria (Itaalia) eelotsusetaotlus) — Bolton Alimentari SpA versus Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

(Kohtuasi C-494/09) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Vastuvõetavus — Tollioõigus — Tariifivkoot — Tolliseadustik — Artikkel 239 — Määrus (EMÜ) nr 2454/93 — Artiklid 308a, 308b ja 905 — Määrus (EÜ) nr 975/2003 — Tuun — Kvoodi ammendumine — Avamise kuupäev — Pühapäev)

(2011/C 103/09)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Bolton Alimentari SpA

Kostja: Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

Ese

Eelotsusetaotlus — Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria — Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307) artikli 239 tõlgendamine — Komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätet nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92 (EÜT L 253, lk 1; ELT eriväljaanne 02/06, lk 1) artiklite 308a-308c, artikli 899 lõike 2

ja artikli 905 lõike 1 tõlgendamine — Imporditollimaksude tagasimaksmine või vähendamine — Liikmesriigi võimalus tollimaksu tagasimaksmise taotluse üle iseseisvalt otsustada — Mõiste „eriolukord” määruse (EMÜ) nr 2913/92 artikli 239 lõike 1 mõttes — Ühenduse importijale väljajätmine pühapäevale langeva avamiskuupäevaga tariifikvoodist, kuna liikmesriigi tollibürood on pühapäeviti suletud

Resolutsioon

1. Nõukogu 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, muudetud komisjoni 28. veebruari 2007. aasta määrusega (EÜ) nr 214/2007, artikleid 308a–308c tuleb tõlgendada nii, et need sätted ei välista komisjoni võimalust teha otsus, millega jäetakse ettevõtjale tariifikvoot eraldamata selle tõttu, et see kvoot on ammendatud avamise päeval, mis langeb pühapäevale, mil asjaomase ettevõtja asukohaliikmesriigi tolliasutused on suletud.
2. Määruse nr 2454/93, muudetud määrusega nr 214/2007, artikleid 308a–308c tuleb tõlgendada nii, et need ei kohusta liikmesriiki taotlema komisjonilt tariifikvoodi puhul edasilükkamist, et oleks tagatud importijate õiglane ja võrdne kohtlemine siis, kui tariifikvoot avatakse pühapäeval, mil asjaomase liikmesriigi tolliasutused on suletud, ja kui on oht, et see kvoot ammendatakse avamise päeval, sest teiste liikmesriikide tolliasutused on pühapäeviti avatud.
3. Muudel kui määruse nr 2454/93, muudetud määrusega nr 214/2007, artikli 899 lõikes 1 ette nähtud juhtudel on liikmesriigi toll pädev ise otsustama, kas nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, muudetud nõukogu 20. novembri 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 1791/2006, artikli 239 lõike 2 alusel esitatud tagasimaksmise taotlus rahuldada või mitte, kui toll leiab, et komisjon ei ole eeskirju eiranud ega rikkunud ja asjaomane taotlus ei osuta muudele määruse nr 2454/93 artikli 905 lõikes 1 ette nähtud juhtudele.
4. Määruse nr 2913/92, muudetud määrusega nr 1791/2006, artiklit 239 tuleb tõlgendada nii, et selle alusel võib importija jääda ilma võimalusest saada eraldi tariifikvoodist, mille avamise päev langeb pühapäevale, selle tõttu, et importija asukoha liikmesriigi tollibürood on pühapäeviti suletud.

(¹) ELT C 24, 30.1.2010.

Euroopa Kohtu (viies koda) 17. veebruari 2011. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) eelotsusetaotlus) — Staatssecretaris van Financiën versus Marishipping and Transport BV

(Kohtuasi C-11/10) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Määrus (EMÜ) nr 2658/87 — Ühine tollitariifistik — Tollimaksud — Maksuvabastus — Raviained — Koostis — Piirangud)

(2011/C 103/10)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Staatssecretaris van Financiën

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Marishipping and Transport BV

Ese

Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT L 256, lk 1; ELT eriväljaanne 02/02, lk 382) I lisa tõlgendamine — Raviained, millele kohaldatakse tollimaksuvabastust — Aine, mis ei ole puhtal kujul — Piirangud.

Resolutsioon

Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (muudetud vastavalt komisjoni 6. augusti 2001. aasta määrusega (EÜ) nr 2031/2001 ja komisjoni 1. augusti 2002. aasta määrusega (EÜ) nr 1832/2002) I lisa esimese osa II jao osa C punkti 1 alapunkti 1 tuleb tõlgendada nii, et kõnealuse I lisa kolmanda osa lisas 3 esitatud ainete loetelus esineva raviaine suhtes, millele on lisatud muid, eelkõige raviaineid, ei saa enam kohaldada sellist tollimaksuvabastust, mis laieneks sellele ainele, kui aine esineks puhtal kujul.

(¹) ELT C 80, 27.3.2010.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 17. veebruari 2011. aasta otsus (Court of Appeal'i (England & Wales) (Civil Division) (Ühendkuningriik) eelotsusetaotlus) — The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd versus Office of Communications, British Telecommunications plc

(Kohtuasi C-16/10) ⁽¹⁾

(Õigusaktide ühtlustamine — Telekommunikatsioon — Võrgud ja teenused — Direktiiv 2002/22/EÜ — Universaalteenuse osutamiseks ettevõtjate määramine — Määratud ettevõtjale konkreetsete kohustuste panemine — Numbriinfo- ja kataloogiteenused)

(2011/C 103/11)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: The Number Ltd, Conduit Enterprises Ltd

Kostjad: Office of Communications, British Telecommunications plc

Ese

Eelotsusetaotlus — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (loadirektiiv) (EÜT L 108, lk 21; ELT eriväljaanne 13/29, lk 337), Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamidirektiiv) (EÜT L 108, lk 33; ELT eriväljaanne 13/29, lk 349) ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) (EÜT L 108, lk 51; ELT eriväljaanne 13/29, lk 367) tõlgendamine — Universaalteenuse osutamiseks ettevõtjate määramine — Konkreetsete kohustused, mis määratud ettevõtjale võib panna

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) artikli 8 lõige 1 võimaldab liikmesriikidel, kes otsustavad määrata selle sätte alusel teatava ettevõtja või teatavad ettevõtjad, kes peavad tagama universaalteenuse või selle eri elementide osutamise, nagu on määratletud universaalteenuse direktiivi artiklites 4–7 ja artikli 9 lõikes 2, panna neile ainult selliseid nimetatud direktiivi sätetes ette

nähtud konkreetseid kohustusi, mis on seotud mainitud teenuse või selle elementide osutamiselega lõppkasutajatele määratud ettevõtjate endi poolt.

⁽¹⁾ ELT C 63, 13.3.2010.

Euroopa Kohtu (teine koda) 10. veebruari 2011. aasta otsus (Tribunal de première instance de Liège (Belgia) eelotsusetaotlus) — Missionswerk Werner Heukelbach ev versus Belgia riik

(Kohtuasi C-25/10) ⁽¹⁾

(Otsene maksustamine — Kapitali vaba liikumine — Pärändimaks — Annakud mittetulundusühingutele — Keeldumine kohaldada vähendatud maksumäära, kui nende ühingute tegevuskoht on muus liikmesriigis kui see, kus pärandaja tegelikult elas või töötas — Piirang — Õigustatus)

(2011/C 103/12)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de première instance de Liège

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Missionswerk Werner Heukelbach ev

Kostja: Belgia riik

Ese

Eelotsusetaotlus — Tribunal de première instance de Liège — ELTL artiklite 18, 45, 49 ja 54 tõlgendamine — Pärändimaks — Keeldumine kohaldada neile mittetulundusühingutele ja avalikes huvides tegutsevatele sihtasutustele määratud annakute puhul vähendatud maksumäära, kelle tegevuskoht on muus liikmesriigis kui see, kus pärandaja elas või töötas — Diskrimineerimine kodakondsuse alusel — Asutamisevabaduse piiramine

Resolutsioon

ELTL artikliga 63 on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mis annab õiguse kohaldada vähendatud pärändimaksumäära üksnes mittetulundusühingutele, mille tegevuskoht on selles liikmesriigis või liikmesriigis, kus pärandaja tegelikult elas või töötas oma surma hetkel või kus ta oli varem tegelikult elanud või töötanud.

⁽¹⁾ ELT C 100, 17.4.2010.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 10. veebruari 2011. aasta otsus (Linköpings tingsrätt eelotsusetaotlus — Rootsi) — Lotta Andersson versus Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten

(Kohtuasi C-30/10) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 80/987/EMÜ — Artikli 10 punkt c — Siseriiklik õigusnorm — Töötajate rahuldamata nõuetele vastavate summade väljamaksmise tagamine — Niisuguste isikute väljaarvamine, kes olid ise või koos oma lähisugulastega vähem kui kuus kuud enne nende tööandjaks olnud ettevõtja pankrotiavalduse esitamist selle ettevõtja olulise osa omanikud ja mõjutasid oluliselt selle tegevust)

(2011/C 103/13)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Linköpings tingsrätt

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Lotta Andersson

Kostja: Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten

Ese

Eelotsusetaotlus — Linköpings tingsrätt — Nõukogu 20. oktoobri 1980. aasta direktiivi 80/987/EMÜ töötajate kaitset tööandja maksejõuetuse korral käsitlevate liikmesriikide õigusnormide ühtlustamise kohta, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. septembri 2002. aasta direktiiviga 2002/74/EÜ, artikli 10 punkti c tõlgendamine — Siseriiklikud õigusnormid, millega tööandja maksejõuetuse korral arvatakse nende isikute ringist, kelle rahuldamata nõuetele vastavate summade väljamaksmine on tagatud, välja isikud, kes olid vähem kui kuus kuud enne nende tööandjaks olnud ettevõtja pankrotiavalduse esitamist selle ettevõtja olulise osa omanikud ja avaldasid sellele olulist mõju

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiivi 2008/94/EÜ töötajate kaitse kohta tööandja maksejõuetuse korral (kodifitseeritud versioon) artikli 12 punkti c tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus siseriiklik õigusnorm, mis arvab töötaja välja nende töötajate hulgast, kelle rahuldamata nõuetele vastavate summade väljamaksmine on tagatud, põhjusel et see töötaja oli ise või koos oma lähisugulastega vähem kui kuus kuud enne asjaomase ettevõtja pankrotiavalduse esitamist selle ettevõtja olulise osa omanik ja mõjutas oluliselt selle tegevust.

⁽¹⁾ ELT C 100, 17.4.2010.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 17. veebruari 2011. aasta otsus (Cour d'appel de Rouen (Prantsusmaa) eelotsusetaotlus) — Marc Berel jt versus Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre, Administration des douanes du Havre

(Kohtuasi C-78/10) ⁽¹⁾

(Ühenduse tolliseadustik — Artiklid 213, 233 ja 239 — Ühe ja sama tollivõla mitme võlgniku solidaarkohustus — Imporditollimaksu vähendamine — Tollivõla lõppemine — Solidaarvõlgniku võimalus tugineda teise solidaarvõlgniku tollimaksu vähendamisele — Puudumine)

(2011/C 103/14)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Rouen

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Marc Berel, äriühingu Port Angot Développement esindaja, Emmanuel Hess, äriühingu Port Angot Développement pankrotihaldur, Rijn Schelde Mondia France SA, Receveur principal des douanes de Rouen Port, Administration des douanes — Havre port, Société Port Angot Développement, Manutention de Produits Chimiques et Miniers Maprochim SAS-i õigusjärglane, Asia Pulp & Paper France EURL

Kostjad: Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre, Administration des douanes du Havre

Ese

Eelotsusetaotlus — Cour d'appel de Rouen — Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307), artiklite 213, 233 ja 239 tõlgendamine — Imporditollimaksu vähendamine — Küsimus, kas solidaarvõlgnik saab tugineda tollivõla osas tekkinud solidaarvõlgnevusele, selleks et tema suhtes kohaldataks varem teise solidaarvõlgniku suhtes kohaldatud imporditollimaksu vähendamist

Resolutsioon

Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 82/97, artikleid 213, 233 ja 239 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, kui põhikohtuasjas käsitletava taolise, artikli

213 tähenduses tollivõla tasumise solidaarkohustuse puhul kohaldatakse siseriikliku õiguse põhimõtet, mille tulemusel artikli 239 alusel ühe kaasvõlgniku kasuks tehtud tollimaksu osalise vähendamise otsusele saavad tugineda kõik teised kaasvõlgnikud, nii et tolliseadustiku artikli 233 esimese lõigu punktis b ette nähtud tollivõla lõppemine puudutab võlga kui niisugust ja vabastab seega kõik solidaarvõlgnikud selle tasumise kohustusest selle summa piires, mille ulatuses tollimaksu vähendamise otsus on tehtud.

(¹) ELT C 113, 1.5.2010.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 17. veebruari 2011. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik

(Kohtuasi C-321/10) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2007/2/EÜ — Keskkonnapoliitika — Euroopa Ühenduse ruumiandmete infrastruktuur (INSPIRE) — Elektroonilisel kujul andmete vahetamine ja kaasajastamine — Mittetäielik ülevõtmine)

(2011/C 103/15)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindaja: J. Sénéchal)

Kostja: Belgia Kuningriik (esindajad: T. Materne ja M. Jacobs)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2007. aasta direktiivi 2007/2/EÜ, millega rajatakse Euroopa Ühenduse ruumiandmete infrastruktuur (INSPIRE) (ELT L 108, lk 1), täitmiseks vajalike õigus- ja haldusnormide vastu võtmata või neist teatamata jätmine.

Resolutsioon

1. Kuna Belgia Kuningriik ei ole võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2007. aasta direktiivi 2007/2/EÜ, millega rajatakse Euroopa Ühenduse ruumiandmete infrastruktuur (INSPIRE) täitmiseks, või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on Belgia Kuningriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi.

2. Mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

(¹) ELT C 246, 11.9.2010.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 3. veebruari 2011. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik

(Kohtuasi C-391/10) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2007/36/EÜ — Noteeritud äriühingute aktsionäride teatavate õiguste kasutamine — Ettenähtud tähtaja jooksul täielikult üle võtmata jätmine)

(2011/C 103/16)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Braun ja L. de Schietere de Lophem)

Kostja: Belgia Kuningriik (esindajad: M. Jacobs ja J.-C. Halleux)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta direktiivi 2007/36/EÜ noteeritud äriühingute aktsionäride teatavate õiguste kasutamise kohta täitmiseks vajalike õigusnormide tähtaja jooksul vastu võtmata või neist teavitamata jätmine (ELT L 184, lk 17)

Resolutsioon

1. Kuna Belgia Kuningriik ei võtnud ettenähtud tähtaja jooksul kõiki õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta direktiivi 2007/36/EÜ noteeritud äriühingute aktsionäride teatavate õiguste kasutamise kohta täitmiseks, siis on ta rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi.

2. Mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

(¹) ELT C 274, 9.10.2010.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 3. veebruari 2011. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-395/10) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2007/2/EÜ — Keskonnapoliitika — Ruumiandmete infrastruktuur — Elektroonilisel kujul esitatud andmete vahetamine ja uuendamine — Direktiivi ülevõtmiseks siseriiklike meetmete võtmata jätmine)

(2011/C 103/17)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Alcover San Pedro ja V. Peere)

Kostja: Prantsuse Vabariik (esindajad: G. de Bergues ja S. Menez)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2007. aasta direktiivi 2007/2/EÜ, millega rajatakse Euroopa Ühenduse ruumiandmete infrastruktuur (INSPIRE) (ELT L 108, lk 1), täitmiseks vajalike sätete ettenähtud tähtaja jooksul vastu võtmata jätmine

Resolutsioon

1. Kuna Prantsuse Vabariik ei ole ettenähtud tähtaja jooksul vastu võtnud kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2007. aasta direktiivi 2007/2/EÜ, millega rajatakse Euroopa Ühenduse ruumiandmete infrastruktuur (INSPIRE), täitmiseks, siis on Prantsuse Vabariik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi.

2. Mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 274, 9.10.2010.

Antoni Tomasz Uznański 29. jaanuaril 2010. aastal esitatud apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu 27. novembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-348/09: Antoni Tomasz Uznański versus Poola Vabariik

(Kohtuasi C-143/10 P)

(2011/C 103/18)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Apellant: Antoni Tomasz Uznański (esindaja: *adwokat* A. Nowak)

Teine menetlusosaline: Poola Vabariik

Euroopa Kohus (seitsmes koda) jättis apellatsioonkaebuse 19. novembri 2010. aasta määrusega läbi vaatamata.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 23. detsembril 2010 — Waldemar Hudzinski versus Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse

(Kohtuasi C-611/10)

(2011/C 103/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Waldemar Hudzinski

Vastustaja: Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse

Eelotsuse küsimus

Kas määruse (EMÜ) nr 1408/71 ⁽¹⁾ artikli 14a lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et see võtab liikmesriigilt, kes nimetatud sätte kohaselt ei ole pädev, vähemasti siis õiguse maksta siseriikliku õiguse alusel peretoetusi tema territooriumil üksnes ajutiselt töötavale töötajale, kui ei töötaja enda ega tema laste alaline või peamine elukoht ei ole mittepädevas liikmesriigis?

⁽¹⁾ Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pere liikmete suhtes (EÜT L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35), muudetud ja ajakohastatud redaktsioon.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 23. detsembril 2010 — Jaroslaw Wawrzyniak versus Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse

(Kohtuasi C-612/10)

(2011/C 103/20)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Jaroslaw Wawrzyniak

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse nr 1408/71 ⁽¹⁾ artikli 14 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et see võtab sama sätte kohaselt mittepädevalt liikmesriigilt, mille territooriumile töötaja lähetatakse ja mis ei ole ka töötaja laste elukohariik, õiguse määrata lähetatud töötajale perehüvitisi igal juhul siis, kui töötaja ei satu seoses asjaomasesse liikmesriiki lähetamisega ebasoodsasse õiguslikku olukorda?

2. Kui esimesele küsimusele tuleb vastata eitavalt:

Kas määruse nr 1408/71 artikli 14 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et mittepädeval liikmesriigil, mille territooriumile töötaja lähetatakse, on õigus määrata perehüvitisi ainult siis, kui on selge, et töötajal ei ole õigust saada samaväärset perehüvitist teises liikmesriigis?

3. Kui ka teisele küsimusele tuleb vastata eitavalt:

Kas selline siseriiklik õigusnorm nagu EStG § 65 lõike 1 esimese lause punkt 2 koostoimes § 65 lõikega 2, mis välistab perehüvitise nõude juhul, kui isikul on või oleks taotlemise korral õigus saada samaväärset perehüvitist välismaal, on vastuolus ühenduse või täpsemalt liidu õigusega?

4. Kui sellele küsimusele tuleb vastata jaatavalt:

Kuidas lahendada nõuete kattumise küsimus, kui nõuet saab esitada pädevas liikmesriigis, mis on ühtlasi laste elukohariik, ja mittepädevas liikmesriigis, mis ei ole laste elukohariik?

⁽¹⁾ Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaal-kindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes (EÜT L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35), muudetud ja ajakohastatud redaktsioon.

29. detsembril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-625/10)

(2011/C 103/21)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: J.-P. Keppenne ja H. Støvlbæk)

Kostja: Prantsuse Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et esimese raudteepaketi rakendamiseks võetud meetmete puudulikkuse tõttu on Prantsuse Vabariik rikkunud kohustusi, mis tulenevad:

— muudetud direktiivi 91/440/EMÜ ⁽¹⁾ artikli 6 lõikest 3 ja II lisast ning direktiivi 2001/14/EÜ ⁽²⁾ artikli 14 lõikest 2;

— direktiivi 2001/14/EÜ artikli 6 lõigetest 2–5;

— direktiivi 2001/14/EÜ artiklist 11;

— mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon esitab hagi põhjendamiseks kaks etteheidet.

Esiteks heidab ta kostjale ette seda, et viimane ei ole respekterinud kõiki kohustusi, mis on kehtestatud esimeses raudteepaketis, mis ei näe ette ainult seda, et rongiliikluse korraldamise eest vastutavad üksused (Prantsusmaal SNCF) peavad olema erinevad raudteeinfrastruktuuri-ettevõtjast (Prantsusmaal RFF), vaid ka seda, et raudteeinfrastruktuuri läbilaskevõimsuse jaotamise, kasutustasude kogumise ja litsentside väljastamise nn „peamisi“ ülesandeid täidavad sõltumatud asutused. SNCF aga vastutab teatavate peamiste ülesannete täitmise eest rongiliinide eraldamise valdkonnas, mida ta teostab Direction des Circulations Ferroviaire'i (DCF) kaudu. See eriasutus ei ole SNCF-ist sõltumatu ei õiguslikult, organisatsiooniliselt ega oma otsustes.

Teiseks väidab komisjon, et siseriiklik õigus ei võta nõuetekohaselt ja täielikult üle neid direktiivi 2001/14/EÜ nõudeid, mis puudutavad toimivusskeemi kehtestamist tasude osas raudteeinfrastruktuuridele juurdepääsu eest. Prantsuse õigusnormid ei ole kooskõlas kas selles suhtes, et need ei näe piisavalt ette stiimuleid vähendada infrastruktuuri käigushoidmise kulusid ega kasutustasusid.

⁽¹⁾ Nõukogu 29. juuli 1991. aasta direktiiv 91/440/EMÜ ühenduse raudteede arendamise kohta (EÜT L 237, lk 25; ELT eriväljaanne 07/01, lk 341).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2001. aasta direktiivi 2001/14/EÜ raudteeinfrastruktuuri läbilaskevõimsuse jaotamise, raudteeinfrastruktuuri kasutustasude kehtestamise ja ohutustunnistuste andmise kohta (EÜT L 75, lk 29; ELT eriväljaanne 07/05, lk 404).

Kalliope Agapiou Joséphidès'e 28. detsembril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu 21. oktoobri 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas T-439/08: Agapiou Joséphidès versus komisjon ja EACEA

(Kohtuasi C-626/10 P)

(2011/C 103/22)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Kalliope Agapiou Joséphidès (esindajad: advokaadid C. Joséphidès ja H. Joséphidès)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Euroopa Hariduse, Audiovisuaalvaldkonna ja Kultuuri Rakendusamet (EACEA)

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu 21. oktoobri 2010. aasta otsus kohtuasjas T-439/08;
- tühistada Euroopa Hariduse, Audiovisuaalvaldkonna ja Kultuuri Rakendusameti (EACEA) 1. augusti 2008. aasta otsus, millega keelduti apellandile lubamast juurdepääsu teatavatele dokumentidele, mis sisaldasid toimikus nr 07/0122 (Jean Monnet tippkeskuse andmine Küprose Ülikoolile);
- tühistada komisjoni 8. augusti 2007. aasta otsus K(2007) 3749 elukestva õppe programmi Jean Monnet alaprogrammi raames toetuste andmise üksikotsuse kohta;
- mõista kohtukulud mõlemas kohtuastmes välja vastustajatelt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab oma kaebuse põhjenduseks mitmeid väiteid.

Kalliope Agapiou Joséphidès väidab, et Üldkohus on rikkunud tema üldist personaalset juurdepääsuõigust teda puudutavatele dokumentidele, EL toimimise lepingu artikli 1 teises lõigus ja artiklis 6 sisalduvat läbipaistvuse põhimõtet, EÜ artiklit 255 ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartat (artikkel 8, artikli 41 lõike 2 punkt b, artikkel 42 ja artikli 52 lõige 6). Üldkohus on seega rikkunud menetlusnorme, kuna jättis tähelepanuta nii kohtuistungil kaebaja tehtud viited põhiõiguste hartale kui ka Küprose Vabariigi ombudsmani 3. juuni 2009. aasta arvamuse, mis puudutab Küprose Ülikooli keeldumist lubada juurdepääsu samadele vaidlusalustele dokumentidele, mis olid vastustajate valduses.

Hageja väitel on Üldkohus rikkunud õigusnormi, kui esiteks, otsustas, et Euroopa Hariduse, Audiovisuaalvaldkonna ja Kultuuri Rakendusamet (EACEA) on pädev menetlema dokumentidele juurdepääsu kinnitavat taotlust ja teiseks, otsustas lükata tagasi apellandi väide EACEA juhatuse otsuse õigusvastasuse kohta.

Lisaks viitab apellant mitmete määruse (EÜ) nr 1049/2001⁽¹⁾ sätete rikkumisele, mida Üldkohus on tõlgendanud ülemäära piiravana ja kohtupraktikas tunnustatud põhimõtteid eirates.

Apellant esitas lisaks väite, mille kohaselt on rikutud lojaalsuspõhimõtet, ühtsuspõhimõtet, hea halduse põhimõtet ja põhjendamiskohustust.

Viimasena väidab apellant, et Üldkohus on rikkunud õigusnormi, kuna ei tühistanud komisjoni 8. augusti 2008. aasta otsust K(2007) 3749.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001, üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/01, lk 331).

29. detsembril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Sloveenia Vabariik

(Kohtuasi C-627/10)

(2011/C 103/23)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: H. Støvlbæk ja D. Kukovec)

Kostja: Sloveenia Vabariik

Hageja nõuded

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et Sloveenia Vabariik on seoses esimese raudtee-paketi rakendamise rikkunud kohustusi, mis tulenevad muudetud direktiivi 91/440/EMÜ ühenduse raudteede arendamise kohta⁽¹⁾ II lisa artikli 6 lõikest 3 ja direktiivi 2001/14/EÜ raudteeinfrastruktuuri läbilaskevõimsuse jaotamise, raudteeinfrastruktuuri kasutustasude kehtestamise ja ohutustunnistuste andmise kohta⁽²⁾ artikli 14 lõikest 2, samuti direktiivi 2001/14/EÜ artikli 6 lõigetest 2-5, artikli 7 lõikest 3, artikli 8 lõikest 1, artiklist 11 ja artikli 30 lõikest 1;
- mõista kohtukulud välja Sloveenia Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon leiab, et Sloveenia Vabariik on rikkunud kohustusi, mis tulenevad muudetud direktiivi 91/440/EMÜ II lisa artikli 6 lõikest 3 ja direktiivi 2001/14/EÜ artikli 14 lõikest 2, kuna raudteeinfrastruktuuri-ettevõtja, kes ise osutab ka raudteeveetee-nuseid, juhib rongiliiklust ja osaleb seega rongiliinide jaotamise, st infrastruktuuri võimsuse jaotamise otsuste vastuvõtmisel.

Komisjoni arvates on Sloveenia Vabariik rikkunud ka kohustusi, mis tulenevad direktiivi 2001/14/EÜ artikli 6 lõigetest 2-5, kuna ta ei ole kindlustanud mehhanismi, mis tagab infrastruktuuri käigushoidmise kulude ja kasutustasude vähendamise.

Komisjon leiab ühtlasi, et Sloveenia Vabariik on rikkunud direktiivi 2001/14/EÜ artikli 7 lõikest 3 tulenevaid kohustusi, kuna liikmesriik ei ole kehtestanud arvutusmetoodikat, mis tagab, et minimaalse teenustepaketi ja teenindusrajatistele raudteed mööda juurdepääsu eest võetav tasu võrduks rongiliikluse korraldamisega otseselt kaasnevate kuludega.

Lisaks on Sloveenia Vabariik komisjoni sõnul rikkunud direktiivi 2001/14/EÜ artiklist 11 tulenevaid kohustusi, kuna ta ei ole kehtestanud toimivusskeemi, mis ergutaks raudtee-ettevõtjaid ja raudteeinfrastruktuuri-ettevõtjat minimeerima häireid ja parandama raudteevõrgu toimivust.

Peale selle on Sloveenia Vabariik rikkunud direktiivi 2001/14/EÜ artikli 8 lõikest 1 tulenevaid kohustusi, kuna ta ei ole siseriiklike õigusaktidega kehtestanud järelevalvet selle üle, kas konkreetses turusegmendis võib nõuda lisatasusid, et raudteeinfrastruktuuri-ettevõtja saaks kõik kulud täielikult tagasi.

Lõpuks on Sloveenia Vabariik komisjoni sõnul rikkunud direktiivi 2001/14/EÜ artikli 30 lõikest 1 tulenevaid kohustusi, kuna ta ei ole loonud reguleerivat organit, mis oleks oma otsustes sõltumatu raudteeinfrastruktuuri-ettevõtjast või taotlejast.

⁽¹⁾ Nõukogu 29. juuli 1991. aasta direktiiv 91/440/EMÜ ühenduse raudteede arendamise kohta (EÜT L 237, lk 25; ELT eriväljaanne 07/01, lk 341).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2001. aasta direktiiv 2001/14/EÜ raudteeinfrastruktuuri läbilaskevõimsuse jaotamise, raudteeinfrastruktuuri kasutustasude kehtestamise ja ohutustunnistuste andmise kohta (EÜT L 75, lk 29; ELT eriväljaanne 07/05, lk 404).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 6. jaanuaril 2011 — Kriminaalasi Titus Alexander Jochen Donneri süüdistuses

(Kohtuasi C-5/11)

(2011/C 103/24)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Titus Alexander Jochen Donner

Teine menetlusosaline:

Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Eelotsuse küsimus

Kas kaupade vaba liikumist reguleerivad ELTL artikleid 34 ja 36 tuleb tõlgendada nii, et need ei võimalda autoriõigusega kaitsvatate teoste ebaseaduslikule levitamisele kaasaaitamise eest kohaldada siseriiklike karistusõigusnormide alusel kohaldamisele kuuluvat kriminaalkaristust, kui Saksamaal autoriõigusega kaitstava teose piiriülese müügi puhul on kumulatiivselt täidetud järgmised tingimused:

— kõnealune teos tuuakse Euroopa Liidu liikmesriigist Saksamaale ja teose tegelik käsutusõigus antakse üle Saksamaal,

— omandiõiguse üleminek toimus aga teises liikmesriigis, kus teos ei olnud autoriõigusega kaitsstav või kus ei saadud autoriõigust jõustada?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 17. jaanuaril 2011 — Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, SA versus Fazenda Pública

(Kohtuasi C-25/11)

(2011/C 103/25)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal Administrativo

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Varzim Sol — Turismo, Jogo e Animação, S.A.

Vastustaja: Fazenda Pública

Eelotsuse küsimused

1. Kas käibemaksukoodeksi artikkel 23 on kooskõlas nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ⁽¹⁾ artikli 17 lõigetega 2 ja 5 ning artikliga 19?
2. Kui vastus on jaatav, siis kas nimetatud direktiivi artikli 17 lõigetega 2 ja 5 ning artikliga 19 on kooskõlas see, kui kehtestatakse konkreetne mahaarvatav osa käibemaksust, mille on tasunud üksnes maksustatavaid tehinguid tegev maksukohustuslane, olgugi et mahaarvamise kaudu, tuginedes maksuvabade toetuste (*inputs*) olemasolule nimetatud valdkonnas vastavalt viidatud artiklile 23?

⁽¹⁾ Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

21. jaanuaril 2011 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Portugali Vabariik

(Kohtuasi C-34/11)

(2011/C 103/26)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: P. Guerra e Andrade ja A. Alcover San Pedro)

Kostja: Portugali Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et Portugali Vabariik on rikkunud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2008. aasta direktiivi 2008/50/EÜ välisõhu kvaliteedi ja Euroopa õhu puhtamaks muutmise kohta ⁽¹⁾ artiklist 13 tulenevaid kohustusi, kuna ta ei ole taganud, et PM₁₀ tase välisõhus ei ületaks viidatud artiklis 13 sätestatud piirtasemeid.

— Mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Arvestades vastuväiteid, mida komisjon esitas oma 26. novembri 2009. aasta otsuses, ja lähtudes Portugali esitatud aruannetest, millest tuleneb, et mitmes piirkonnas ja linnastus on jätkuvalt PM₁₀ piirmäär ületatud ning mis viitavad teatud juhtudel piirmäärade pikaajalise ületamise tendentsile, leiab komisjon, et Portugali riik ei täida direktiivi 2008/50 artiklis 13 sätestatud nõudeid seoses Braga, Porto literali, Área Metropolitana de Lisboa Norte ja Área Metropolitana de Lisboa Suli linnastute ja piirkondadega.

⁽¹⁾ ELT L 152, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court of Justice (England and Wales) (Chancery Division) (Ühendkuningriik) 21. jaanuaril 2011 — Test Claimants in the FII Group Litigation versus Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Kohtuasi C-35/11)

(2011/C 103/27)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court of Justice (England and Wales) (Chancery Division)

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Test Claimants in the FII Group Litigation

Kostjad: Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Kohtu 12. detsembri 2006. aasta otsuses kohtuasjas C-446/04: Test Claimants in the FII Group Litigation vs. Commissioners of Inland Revenue (EKL 2006, lk 1-11753) peetakse punktis 56 esitatud mõistete „maksumäärad” ja „erinevad maksumäärad” all silmas:

- a) vaid seadusjärgseid või nominaalseid maksumäärasid või
- b) tasutud maksu tegelikke määrasid ning seadusjärgseid või nominaalseid maksumäärasid, või
- c) on neil mõni muu tähendus, kui jah, siis milline?

2. Kas Euroopa Kohtu vastust kohtuasjas C-446/04 esitatud teisele ja neljandale eelotsuse küsimusele mõjutab see, kui:

- a) residendist äriühingule dividende maksev mitteresidendist äriühing ei maksa (või ei maksa täies ulatuses) välisriigis kohaldatavat ettevõtte tulumaksu, kuid neid dividende makstakse kasumist, mis koosneb dividendidest, mida maksis tema otsene või kaudne teise liikmesriigi residendist tütarettevõtja kasumist, millelt on selles riigis maks makstud; ja/või
- b) avansilist ettevõtte tulumaksu (*advance corporation tax*, edaspidi „ACT”) ei maksa mitteresidendist äriühingult dividende saav residendist äriühing, vaid tema otsene või kaudne residendist emavettevõtja siis, kui ta jaotab edasi dividende saanud äriühingu kasumit, mis koosneb otseselt või kaudselt dividendidest?

3. Kas eespool teise küsimuse punktis b kirjeldatud asjaoludel on ACT-d maksval äriühingul õigus nõuda alusetult sissenõutud maksu tagastamist (San Giorgio ⁽¹⁾) või üksnes kahju hüvitamist (Brasserie du Pêcheur ja Factortame ⁽²⁾)?

4. Kas juhul, kui asjakohaseid siseriiklikke õigusnorme ei kohaldata üksnes olukordades, kui emavettevõtja mõjutab otsustavalt dividende maksvat äriühingut, võib residendist äriühing tugineda ETL artiklile 63 (endine EÜ artikkel 56) seoses dividendidega, mis on saadud tütarvõtjalt, keda ta otsustavalt mõjutab ja kes on kolmanda riigi resident?

5. Kas Euroopa Kohtu vastus kohtuasjas C-446/04 esitatud kolmandale eelotsuse küsimusele kehtib ka olukorras, kui mitteresidendist tütarettevõtjad, kellele ei saa tulumaksu avansilist makset üle kanda, ei kuulu ematettevõtja liikmesriigis maksustamisele?

⁽¹⁾ Euroopa Kohtu 9. novembri 1983. aasta otsus kohtuasjas 199/82: Amministrazione delle Finanze della Stata vs. SpA San Giorgio (EKL 1983, lk 03595).

⁽²⁾ Euroopa Kohtu 5. märtsi 1996. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-46/93 ja C-48/93: Brasserie du Pêcheur SA vs. Saksamaa Liitvabariik ja The Queen vs. Secretary of State for Transport, ex parte Factortame Ltd jt (EKL 1996, lk I-01029).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'Appel d'Amiens (Prantsusmaa) 31. jaanuaril 2011 — kriminaalasi Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge süüdistuses

(Kohtuasi C-42/11)

(2011/C 103/28)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'Appel d'Amiens

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

Eelotsuse küsimused

1. Kas EÜ artiklis 12 [nüüd ELTL artikkel 18] sätestatud mitte-diskrimineerimise põhimõttega on vastuolus selline siseriiklik õigusnorm, nagu kriminaalmenetluse seadustiku artikkel 695-24, mis annab võimaluse keelduda vabadusekaotusliku karistuse täitmiseks tehtud Euroopa vahistamis-määruse täitmisest üksnes juhul, kui tagaotsitav on Prantsuse kodanik ja kui pädevad Prantsuse ametivõimud kohustuvad karistuse ise täitma?
2. Kas raamotsuse ⁽¹⁾ artikli 4 punktis 6 ette nähtud täitmata jätmise aluse siseriiklikus õiguses rakendamise põhimõtte on jäetud liikmesriikide otsustada või on see kohustuslik ning täpsemalt kas liikmesriik võib võtta meetme, mis sisaldab diskrimineerimist kodakondsuse alusel?

⁽¹⁾ Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsus 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (EÜT L 190, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 34).

1. veebruaril 2011 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik

(Kohtuasi C-46/11)

(2011/C 103/29)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: S. Petrova ja K. Herrmann)

Kostja: Poola Vabariik

Hageja nõuded

Komisjon palub:

— tuvastada, et kuna Poola Vabariik ei ole nõuetekohaselt üle võtnud nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ ⁽¹⁾ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta artikli 16 lõikes 1 ette nähtud eeldusi erandite kohaldamiseks, siis on Poola Vabariik rikkunud sellest sättest tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Poola Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon paneb Poola Vabariigile süüks seda, et viimane ei ole Poola õigusesse nõuetekohaselt üle võtnud direktiivi 92/43/EMÜ artikli 16 lõikes 1 nimetatud eeldusi erandite tegemiseks linnu- ja loomaliikide kaitset puudutavatest keeldudest.

Esiteks tehakse keskkonnaministri kahes määruses kaitstud looduslike taime- ja loomaliikide kohta § 7 punktis 1 ja §-s 8 üldine erand keeldudest, mille eesmärk on liikide kaitse (näiteks tahtlik tapmine, püüdmine jne), tegevuste puhul, mis puudutavad ratsionaalse põllu- metsa- või kalamajandusega tegelemist. Sellise erandi võimalust ei ole direktiivi 92/43/EMÜ artikli 16 lõikes 1 siiski ette nähtud.

Teiseks on looduskaitseaduse artikli 52 lõike 2 punktis 5 ette nähtud võimaluse — mis seisneb erandi tegemises keeldudest, mis puudutavad loomaliikide kaitset, et „vältida olulist kahju, eriti põllumajandus-, metsandus- või kalandusettevõtete puhul” — kohaldamisala sätestatud laiemalt kui direktiivi 92/43/EMÜ artikli 16 lõike 1 punktis b ette nähtud erand.

Kolmandaks on looduskaitseaduse artikli 56 lõike 4 punktis 2 ette nähtud võimalus, mis seisneb erandi tegemises keelust, mis puudutab liikide kaitset, kui see tuleneb „nõudest piirata olulist kahju majanduses, eeskätt põllu-, metsa- või kalamajanduses”, sätestatud laiemalt kui elupaigadirektiivi artikli 16 lõike 1 punktis b ette nähtud erand.

Neljandaks on 28. septembri 2004. aasta määruse kaitstud looduslike loomaliikide kohta alusel lubatud tappa, püüda jne saarmaid (*Lutra lutra*), kes elasid kasvatusalana registreeritud kalatiikides, kuigi tegemist on ranget kaitset vajava liigiga direktiivi 92/43/EMÜ IV lisa tähenduses.

(¹) EÜT 206, lk 7; ELT eriväljaanne 15/02, lk 102.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkei hallinto-oikeus (Soome) 2. veebruaril 2011 — Veronsaajien oikeudenvalvontaysikkö versus A Oy

(Kohtuasi C-48/11)

(2011/C 103/30)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkei hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Veronsaajien oikeudenvalvontaysikkö

Menetluses osales: A Oy

Eelotsuse küsimused

Kas sellist aktsiate vahetamist, mille puhul Soome aktsiaselts loovutab Norra äriühingule (mille ettevõtetusvorm on *aksjeselskap*) talle kuuluva äriühingu aktsiad, saades vastusooritusena Norra äriühingu väljalastud aktsiaid, tuleb EMP lepingu artikleid 31 ja 40 arvestades käsitleda samuti maksustamise seisukohalt neutraalselt nagu siis, kui aktsiate vahetamine toimuks Soome aktsiaseltside või Euroopa Liidu liikmesriikide äriühingute vahel?

Fernando Marcelino Victoria Sánchez'e 4. veebruaril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 17. novembri 2010. aasta määruse peale kohtuasjas T-61/10: Fernando Marcelino Victoria Sánchez versus Euroopa Parlament ja Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-52/11 P)

(2011/C 103/31)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (esindaja: advokaat P. Suarez Plácido)

Teised menetlusosalised: Euroopa Parlament ja Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

— Tühistada Üldkohtu neljanda koja 17. novembri 2010. aasta määrus, tunnistada, et F. M. Victoria Sánchez'e esitatud tegevusetushagi on vastuvõetav, kuna ei puudu ilmselgelt alus, ja muuta otsus mõista kohtukulud temalt välja.

— Eelnevast järelduvalt peaks Euroopa Kohus lahendama hagi sisuliselt, või teise võimalusena, olles selle vastuvõetavaks ja põhjendatuks tunnistanud, saatma selle tagasi Üldkohtusse sisuliseks lahendamiseks, mõistes kohtukulud välja kostjaks olevatelt institutsioonidelt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse esitaja esitab järgmised väited:

1. Üldkohtu kodukorra artikli 44 rikkumine, kuna menetluse aluseks olnud hagiavalduses on sitatud vaidluse ese ja esitatud väidete kokkuvõtte ja lõpuks hagiavalduse nõuded, kusjuures need nõuded on ülimalt selgusega esitatud hagiavalduses, kus on märgitud: „*teha otsus, millega tuvastatakse, et Euroopa Parlamendi ja komisjoni poolt 6. oktoobri 2009. aasta kirjades esitatud taotlusele vastamata jätmine on vastuolus ühenduse õigusega, ja kohustada neid institutsioone olukorda heastama*”.
2. Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artikli 20 lõike 2 punkti d (endine EÜ artikkel 17), ELTL artikli 24 (endine EÜ artikkel 21) ja ELTL artikli 227 (endine EÜ artikkel 194) rikkumine koostoimes Euroopa Kohtu põhikirja artikliga 58. Kõik see toimus seoses F. M. Victoria Sánchez'e petitiooniga, mille ta saatis 2008. aastal Euroopa Parlamendile, juhtides selle tähelepanu ohule, mis ähvardab Hispaania kodanikke, kes julgeb avalikuks teha poliitilist korrupsiooni ja maksupettust selles liikmesriigis. Koos parlamendile saadetud petitiooniga saatis ta lepingu, millele olid alla kirjutanud tema riigi olulised isikud — sh Hispaania ja Portugali suurime advokaadibüroo omanikuks olev advokaat — ja milles on esitatud see, kuidas kõik need osapooled on petnud maksuametit ning kodanikke fiktiivsete ja riigi eest varjatud ettevõtjate kaudu. Petitioonile ei järgnenud mingit menetlust ja ükski Hispaaniast pärit parlamendiliige ei vastanud järgmistele abitaotlustele, mille hageja saatis (10 e-kirja) ja milles ta palus oma esindajata koostööd, et tagada talle saadetud ähvarduste valguses oma isikupuutumatus.
3. Kostjaks olevad institutsioonid on rikkunud EL artiklis 6 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklites 20 ja 21 esitatud põhiõigusi. Kuna Euroopa Komisjoni tegevusetus seoses 6. oktoobri 2009. aasta kirjaga kujutab endast EL artikli 6 tõsist rikkumist, sest sellel institutsioonil on kohustus luua demokraatliku koosseksisteerimise ruum kõigile eurooplastee, tagada kodanike võrdne juurdepääs liidu institutsioonidele ja

tõhus õiguslik kaitse, välja arvatud juhul, kui on tegu maksu-
pettusega, mille kohta peab otsuse tegema Euroopa Inimõiguste
Kohus, kes leiab, et see kahjustab maksukohustuslast
kaudselt. Apellant juhib tähelepanu ka õiguskindlusetusele,
mille on ühenduse õiguses tekitanud Hispaania kohtute
järjestikused otsused, milles jäetakse arvestamata apellandi
juriidiliste esindajate hoiatustega täita Euroopa õigust ja
konkreetselt Euroopa Kohtu otsust liidetud kohtuasjades
C-570/07 ja C-571/07, ⁽¹⁾ mis käsitleb apteekide asutamise-
vabadust Hispaanias.

4. ELTL artiklite 265 ja 266 rikkumine, kuna Üldkohtule
esitatud hagiavalduses paluti tunnistada, et parlamendi ja

komisjoni tegevusetus 6. oktoobril 2009 esitatud petitsioonile
vastamisel on vastuolus ühenduse õigusega, ning kohus-
tada neid institutsioone heastama see olukord, ja see peab
olema nii *ex lege* ELTL artikli 266 kohaldamise tõttu —
organ, kes on andnud tühistatud akti või on süüdi lepingu-
tega vastuolus olevas tegevusetuses, peab vastu võtma vaja-
likud meetmed Euroopa Liidu Kohtu otsuse täitmiseks;
siinses asjas heastama oma tegevusetuse, vastates 6. oktoobri
2009. aasta kirjas esitatud petitsioonile.

⁽¹⁾ 1. juuni 2010. aasta otsus, kohtulahendite kogumikus veel
avaldamata.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 18. veebruari 2011. aasta otsus — P.P.TV versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Rentrak (PPT)

(Kohtuasi T-118/07) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse sõnamärgi PPT taotlus — Varasem siseriiklik kujutismärk PPTV — Suhteline keeldumispõhjus — Tähiste sarnasuse puudumine — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkt (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2011/C 103/32)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: P.P.TV — Publicidade de Portugal e Televisão, SA (Lissabon, Portugal) (esindajad: advokaadid I. de Carvalho Simões ja J.M. Conceição Pimenta)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdissainilahendused) (esindajad: S. Laitinen, hiljem D. Botis)

Teine menetluspool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas: Rentrak Corp. (Portland, Orégon, Ühendriigid)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 17. jaanuari 2007. aasta otsuse peale (asi R 1040/2005-1), mis puudutab vastulausemenetlust P.P.TV — Publicidade de Portugal e Televisão, SA ja Rentrak Corp.-i vahel

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja P.P.TV — Publicidade de Portugal e Televisão, SA-lt.

⁽¹⁾ ELT C 155, 7.7.2007.

Üldkohtu 17. veebruari 2011. aasta otsus — FIFA versus komisjon

(Kohtuasi T-385/07) ⁽¹⁾

(Teleringhääling — Direktiivi 89/552/EMÜ artikkel 3a — Belgia Kuningriigi meetmed seoses Belgia ühiskonnale väga tähtsate sündmustega — Jalgpalli maailmameistrivõistlused — Otsus, millega meetmed tunnistatakse ühenduse õigusega kooskõlas olevaks — Põhjendamine — EÜ artiklid 43 ja 49 — Omandiõigus)

(2011/C 103/33)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Fédération internationale de football association (FIFA) (Zürich, Šveits) (esindajad: *solicitor* R. Denton, *solicitor* E. Batchelor, *solicitor* F. Young ja advokaat A. Barav, ning hiljem E. Batchelor, A. Barav, advokaat D. Reymond ja *barrister* F. Carlin)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: E. Montaguti ja N. Yerrell, keda abistasid J. Flynn, QC, ja *barrister* L. Maya)

Kostja toetuseks menetluse astujad: Belgia Kuningriik (esindajad: L. Van den Broeck ja C. Pochet, keda abistasid advokaadid J. Stuyck, A. Berenboom ja A. Joachimowicz); Saksamaa Liitvabariik (esindajad: M. Lumma ja J. Möller) ja Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik (esindajad S. Behzadi-Spencer, E. Jenkinson ja L. Seeboruth, keda abistas *barrister* T. de la Mare, ning hiljem *barrister* B. Kennelly)

Ese

Komisjoni 25. juuni 2007. aasta otsuse 2007/479/EÜ, milles käsitletakse Belgia poolt nõukogu direktiivi 89/552/EMÜ (teleringhäälingutegevust käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta) artikli 3a lõike 1 kohaselt võetud meetmete kooskõla ühenduse õigusega (ELT 2007, L 180, lk 24), osalise tühistamise nõue.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista Fédération internationale de football associationilt (FIFA) välja Euroopa Komisjoni kohtukulud ja jätta tema kohtukulud tema enda kanda.

3. Belgia Kuningriik, Saksamaa Liitvabariik ja Ühendkuningriik kannavad ise oma kohtukulud.

(¹) ELT C 315, 22.12.2007.

Üldkohtu 17. veebruari 2011. aasta otsus — UEFA versus komisjon

(Kohtuasi T-55/08) (¹)

(Teleringhääling — Direktiivi 89/552/EMÜ artikkel 3a — Ühendkuningriigi meetmed seoses selle liikmesriigi ühiskonna jaoks väga tähtsate sündmustega — Euroopa meistrivõistlused jalgpallis — Otsus, millega need meetmed tunnistatakse ühenduse õigusega kooskõlas olevaks — Põhjendamine — EÜ artiklid 49 ja 86 — Omandiõigus)

(2011/C 103/34)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Union des associations européennes de football (UEFA) (esindajad: *Solicitor* A. Bell, *Solicitor* K. Learoyd, QC D. Anderson ja *Solicitor* B. Keane)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Benyon ja E. Montaguti, keda asendavad QC J. Flynn ja *Barrister* M. Lester)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Belgia Kuningriik (esindajad: C. Pochet, keda asendab advokaat J. Stuyck); Suurbritannia ja Põhja-Iirimaa Ühendkuningriik (esindajad: S. Behzadi-Spencer ja V. Jackson, hiljem S. Behzadi-Spencer ja L. Seeboruth, keda asendavad *Barrister* T. de la Mare ja *Barrister* B. Kennelly)

Ese

Komisjoni 16. oktoobri 2007. aasta otsuse 2007/730/EÜ, milles käsitletakse Ühendkuningriigi poolt nõukogu 3. oktoobri 1989. aasta direktiivi 89/552/EMÜ (teleringhäälingutegevust käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta) artikli 3a lõike 1 kohaselt võetud meetmete kooskõla ühenduse õigusega (ELT L 295, lk 12), osalise tühistamise nõue.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista Union des associations européennes de football'ilt (UEFA) välja Euroopa Komisjoni kohtukulud ja jätta tema kohtukulud tema enda kanda.

3. Belgia Kuningriik ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik kannavad ise oma kohtukulud.

(¹) ELT C 107, 26.4.2008.

Üldkohtu 17. veebruari 2011. aasta otsus — FIFA versus komisjon

(Kohtuasi T-68/08) (¹)

(Teleringhääling — Direktiivi 89/552/EMÜ artikkel 3a — Ühendkuningriigi meetmed seoses selle liikmesriigi ühiskonna jaoks väga tähtsate sündmustega — Maailmameistrivõistlused jalgpallis — Otsus, millega need meetmed tunnistatakse ühenduse õigusega kooskõlas olevaks — Põhjendamine — EÜ artiklid 43, 49 ja 86 — Omandiõigus)

(2011/C 103/35)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Fédération internationale de football association (FIFA) (Zürich, Šveits), (esindajad: *solicitor* E. Batchelor, *solicitor* F. Young ning advokaadid A. Barav ja D. Reymond ning *barrister* F. Carlin, ja hiljem E. Batchelor, A. Barav, D. Reymond ja F. Carlin)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Benyon, E. Montaguti ja N. Yerrell, hiljem F. Benyon ja E. Montaguti, keda abistasid J. Flynn, QC, ja *barrister* M. Lester)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Belgia Kuningriik (esindaja: C. Pochet, keda abistasid *avocat* J. Stuyck ja *avocat* A. Joachimowicz) ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindajad: S. Behzadi-Spencer ja V. Jackson, ning hiljem S. Behzadi-Spencer ja L. Seeboruth, keda abistas *barrister* T. de la Mare ja hiljem *barrister* B. Kennelly)

Ese

Komisjoni 16. oktoobri 2007. aasta otsuse 2007/730/EÜ, milles käsitletakse Ühendkuningriigi poolt nõukogu 3. oktoobri 1989. aasta direktiivi 89/552/EMÜ (teleringhäälingutegevust käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta) artikli 3a lõike 1 kohaselt võetud meetmete kooskõla ühenduse õigusega (ELT L 295, lk 12), osalise tühistamise nõue.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata

2. Mõista Fédération internationale de football association'ilt (FIFA) välja Euroopa Komisjoni kohtukulud ja jätta tema kohtukulud tema enda kanda.

3. Belgia Kuningriik ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik kannavad ise oma kohtukulud.

(¹) ELT C 107, 26.4.2008.

Üldkohtu 17. veebruari 2011. aasta otsus — Formula One Licensing versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Global Sports Media (F1-LIVE)

(Kohtuasi T-10/09) (¹)

(Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse kujutismärgi F1-LIVE taotlus — Ühenduse varasem kujutismärk ning rahvusvahelised ja siseriiklikud varasemad sõnamärgid F1 ja F1 Formula 1 — Vastulause tagasilükkamine apellatsioonikoja poolt — Suhtelised keeldumispõhjused — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkt b ja lõige 5 (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b ja lõige 5))

(2011/C 103/36)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Formula One Licensing BV (Rotterdam, Madalmaad) (esindajad: advokaadid B. Klingberg ja K. Sandberg)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: A. Folliard-Monguiral)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Global Sports Media Ltd (Hamilton, Bermuda) (esindajad: T. de Haan ja J.-J. Evrard, hiljem advokaat T. de Haan)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 16. oktoobri 2008. aasta otsuse peale (asi R 7/2008-1), mis käsitleb Racing-Live SAS ja Formula One Licensing BV vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Formula One Licensing BV-lt.

(¹) ELT C 55, 7.3.2009.

Üldkohtu 17. veebruari 2011. aasta otsus — Zhejiang Xinshiji Foods ja Hubei Xinshiji Foods versus nõukogu

(Kohtuasi T-122/09) (¹)

(Dumping — Hiina Rahvabariigist pärinevate tsitrusviljadest valmistatud toodete ja konservide import — Kaitseõigused — Põhjendamiskohustus — Hea halduse põhimõte — Määruse (EÜ) nr 384/96 artikli 15 lõige 2 ning artikli 20 lõiked 4 ja 5 (nüüd määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 15 lõige 2 ning artikli 20 lõiked 4 ja 5))

(2011/C 103/37)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd, Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd (esindajad: barrister F. Carlin, solicitor A. MacGregor, avokaadid N. Niejahr ja Q. Azau)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: J.-P. Hix ja R. Szostak, keda abistasid advokaadid G. Berrisch ja G. Wolf, hiljem G. Berrisch)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Komisjon (esindajad: H. van Vliet ja C. Clyne)

Ese

Nõukogu 18. detsembri 2008. aasta määruse (EÜ) nr 1355/2008, millega kehtestatakse Hiina Rahvabariigist pärinevate teatavatest tsitrusviljadest (mandariinidest jne) valmistatud toodete ja konservide impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse nende suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT L 350, lk 35), tühistamine osas, mis puudutab hagejaid.

Resolutsioon

1. Tühistada nõukogu 18. detsembri 2008. aasta määruse (EÜ) nr 1355/2008, millega kehtestatakse Hiina Rahvabariigist pärinevate teatavatest tsitrusviljadest (mandariinidest jne) valmistatud toodete ja konservide impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse nende suhtes kehtestatud ajutine tollimaks osas, mis puudutab Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd-d ja Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd-d.
2. Jätta pool Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd ja Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd kohtukuludest nende enda kanda.
3. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja pool Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd ja Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd kohtukuludest.

4. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 141, 20.6.2009.

Üldkohtu 17. veebruari 2011. aasta otsus — J & F Participações versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Plusfood Wrexham (Friboi)

(Kohtuasi T-324/09) (¹)

(Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse kujutismärgi Friboi taotlus — Varasem siseriiklik sõnamärk FRIBO — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b — Varasema kaubamärgi tegelik kasutamine — Määruse nr 207/2009 artikli 42 lõiked 2 ja 3)

(2011/C 103/38)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: J & F Participações SA (Sorocaba, Brasiilia) (esindaja: advokaat A. Fernández Fernández-Pacheco)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: J. Crespo Carrillo)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Plusfood Wrexham Ltd (Llay, Wrexham, Ühendkuningriik) (esindaja: advokaat G. van Roeyen)

Ese

Hagi, mis on esitatud ühtlustamisameti esimese apellatsioonikoja 22. aprilli 2009. aasta otsuse peale (asi R 824/2008-1), mis käsitleb Fribo Foods Ltd ja Agropecuaria Friboi, Ltda vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja J & F Participações SA-lt.

(¹) ELT C 256, 24.10.2009.

Üldkohtu 17. veebruari 2011. aasta otsus — Ancco versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Freche et fils (ANN TAYLOR LOFT)

(Kohtuasi T-385/09) (¹)

(Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse sõnamärgi ANN TAYLOR LOFT taotlus — Varasem siseriiklik sõnamärk LOFT — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2011/C 103/39)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Ancco, Inc., (Wilmington, Delaware, Ühendriigid) (esindaja: advokaat G. Triet)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: A. Folliard-Monguiral)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Freche et fils associés (Pariis, Prantsusmaa)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 1. juuli 2009. aasta otsuse peale (asi R 1485/2008-1), mis tehti Freche et fils associés' ja Ancco, Inc-i vahelises vastulausemenetluses.

Resolutsioon

1. Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 1. juuli 2009. aasta otsus (asi R 1485/2008-1).
2. Ülejäänud osas on hagi vastuvõetamatu.
3. Mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

(¹) ELT C 282, 21.11.2009.

28. septembril 2010 esitatud hagi — Gill versus komisjon

(Kohtuasi T-471/10)

(2011/C 103/40)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Brendan Gill (Lifford, Iirimaa) (esindajad: A.M. Collins, SC, barrister N.J. Travers ja solicitor D.P. Barry)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— tühistada komisjoni 13. juuli 2010. aasta otsus, teatavaks tehtud numbri K(2010) 4752 all Iirimaale saadetud kirjas, lükata tagasi ohutusvõimsuse taotlus MFV Brendeleni kere pikendamiseks ja asendada pikendatud kerega MFV Brendeleni kavandatud uue pelaagilise püügi traaleriga, ja asendada nimetatud taotlust käsitlev otsus komisjoni 4. aprilli 2003. aasta otsuses 2003/245 komisjonile saabunud taotluste kohta suurendada neljanda mitmeaastase arendusprogrammi eesmärke, et parandada 12-meetrise kogupikkusega laevade ohutust, navigatsiooni, hügieenitingimusi, tootekvaliteeti ja töötingimusi (ELT L 90, lk 48), mis tühistati hagejat puudutavas osas Euroopa Kohtu 13. juuni 2006. aasta otsusega liidetud kohtuasjades T-218/03-T-240/03: Boyle jt vs. komisjon (EKL 2006, lk II-1699), ja

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagega palub hageja ELTL artikli 263 alusel tühistada komisjoni 13. juuli 2010. aasta otsus, teatavaks tehtud numbri K(2010) 4752 all Iirimaale saadetud kirjas, lükata tagasi ohutusvõimsuse taotlus MFV Brendeleni kere pikendamiseks ja asendada pikendatud kerega MFV Brendeleni kavandatud uue pelaagilise püügi traaleriga, ja asendada nimetatud taotlust käsitlev otsus komisjoni 4. aprilli 2003. aasta otsuses 2003/245 komisjonile saabunud taotluste kohta suurendada neljanda mitmeaastase arendusprogrammi eesmärke, et parandada 12-meetrise kogupikkusega laevade ohutust, navigatsiooni, hügieenitingimusi, tootekvaliteeti ja töötingimusi (ELT L 90, lk 48), mis tühistati hagejat puudutavas osas Euroopa Kohtu 13. juuni 2006. aasta otsusega liidetud kohtuasjades T-218/03-T-240/03: Boyle jt vs. komisjon (EKL 2006, lk II-1699).

Omas nõude põhjendusena esitab hageja järgmised väited:

Esiteks väidab hageja, et kostja tegevusel puudus õiguslik alus. Nõukogu 26. juuni 1997. aasta määruse nr 97/413/EÜ, mis käsitleb ühenduse kalandussektori ümberkorraldamise eesmärke ja üksikasjalikke eeskirju ajavahemikus 1. jaanuar 1997 kuni 31. detsember 2001, selleks et saavutada püsiv tasakaal kalavarude ja nende kasutamise vahel (EÜT L 175, lk 27) artikli 4 lõige 2 on jätkuvalt vaidlustatud otsuse kohane õiguslik alus ja seega puudus komisjonil väidetavalt õiguslik alus selle otsuse *ad hoc* otsusena vastuvõtmiseks.

Teiseks väidab hageja, et komisjon rikkus olulist menetlusnormi. Hageja väidab, et vaidlustatud otsus oleks nõukogu määruse

nr 97/413/EÜ kohaselt tulnud vastu võtta vastavalt korralduskomitee menetlusele ja et otsust *ad hoc* põhimõttel vastu võttes rikkus komisjon olulisi menetlusnorme.

Kolmandaks väidab hageja, et nõukogu määruse nr 97/413/EÜ artikli 4 lõiget 2 valesti tõlgendades ületas komisjon oma pädevust, eeskätt asjassepuutumatu kriteeriumidele tuginedes ja nõukogu määruses nr 97/413 ning hageja poolt ohutuse tonnaaži suurendamise taotluse esitamise ajal, s.o detsembris 2001 kohaldatavates ühenduse kalandusalastes õigusaktides mõiste „püügikoormus” määratlust tähelepanuta jättes.

Lisaks väidab hageja, et vaidlustatud otsus sisaldab mitmeid hageja ohutuse tonnaaži suurendamise taotluse läbivaatamisel tehtud ilmseid vigu. Eeskätt väidab hageja, et komisjoni otsus, millega jäeti hageja taotlus rahuldamata, kuna uue laeva peateki alune ruum on suurem kui Brendelenil, nagu ka eeldus, et uue laeva „püügikoormus” on suurem kui algsel ja pikendatud Brendelenil, on selgelt ekslik.

Lõpuks väidab hageja, et komisjon rikkus õigust võrdsele kohtlemisele. Hageja leiab, et komisjoni poolt tema taotluse rahuldamisest keeldumisega seetõttu, et uue laeva peateki alune ruum on suurem, koheldi hagejat selgelt erinevalt, mis kujutab endast tema vastu suunatud lubamatut diskrimineerimist võrreldes täiesti teistsuguse käsitusviisiga, millest lähtuti otsuses nr 2003/245 mõnede teiste ohutuse tonnaaži suurendamise taotluste läbivaatamisel, ning seoses ühe taotlusega, mis kõnealuse otsusega algselt tagasi lükati, kuid hiljem rahuldati komisjoni 13. juuli 2010. aasta otsusega, mis tehti teatavaks numbri K(2010) 4765 all.

24. jaanuaril 2011 esitatud hagi — Verenigde Douaneagenten versus komisjon

(Kohtuasi T-32/11)

(2011/C 103/41)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Verenigde Douaneagenten BV (Rotterdam, Madalmaad)
(esindaja: advokaat J. van der Meché)

Kostja: Euroopa Liit, keda esindab Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— Tühistada otsus allpool toodud põhjustel.

Väited ja peamised argumendid

Hageja taotleb Euroopa Komisjoni 1. oktoobri 2010. aasta otsuse REC 02/09 tühistamist.

Komisjon tuvastas määruse nr 2913/92 ⁽¹⁾ artikli 220 lõike 2 punkti b ja määruse nr 2454/93 ⁽²⁾ artikli 871 alusel, et hageja toimis heauskselt ning järgis kõiki kehtivaid sätteid tollideklaratsiooni kohta, kuid kuna pädevad asutused ei ole eksinud, siis ei saa jätta järeларvestuskannet tegemata.

Hageja arvates on käesoleval juhul tegemist eksimusega määruse nr 2913/92 artikli 220 lõike 2 punkti b teise lõigu kohaselt. Sest see lõik näeb ette, et kui sooduskohtlemine määratakse kaubale halduskoostöö süsteemi alusel, milles osalevad kolmanda riigi asutused, loetakse nende asutuste väljaantud ebaõigeks osutunud sertifikaat eksimuseks. Tegemist on sellise olukorraga.

Peale selle peaks Madalmaade toll tollimaksu tollivormistuse järgsel sissenõudmisel tõendama, et ebaõiged sertifikaadid anti välja seetõttu, et eksportija kajastas asjaolusid ebaõigesti.

Sellepärast tuleks järeldada, et ebaõigete sertifikaatide väljaandmine Curaçao tolli poolt kujutab endast eksimust vastavalt määruse nr 2913/92 artikli 220 lõike 2 punkti b teisele lõigule.

Komisjon tuvastas peale selle oma kontrolli käigus, et hageja ei pannud toime pettust ega käitunud ilmselgelt hooletult, kuid samas ei ole tegemist eriliste asjaoludega, mistõttu ei ole tollimaksu vähendamine põhjendatud.

Hageja väidab sellega seoses, et vaidlustatud otsuses määruse nr 2913/92 artikli 239 kohaselt tehtud tollimaksu vähendamise otsus ei võetud vastu määruse nr 2454/93 artiklis 907 nimetatud tähtaja jooksul. Sellepärast peab Madalmaade toll rahuldama tollimaksu vähendamise taotluse.

Lisaks sellele ei viinud komisjon kontrollimisel menetlust läbi õigesti, kuna ta ei kuulunud hagejat ära ja ei andnud viimasele võimalust esitada tõhusalt oma seisukohta, mis on vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 41 sätestatud põhimõttega, mille kohaselt on igal inimesel õigus olla ärakuulatud.

Peale selle esinevad erilised asjaolud, kuna hageja sõltub määruse nr 2913/92 artikli 220 lõike 2 punktile b tuginedes dokumentidest, mida tal endal ei ole ja mida tal ei oleks pidanud ka olema.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307).

⁽²⁾ Komisjoni 2. juuli 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 253, lk 1; ELT eriväljaanne 02/06, lk 3).

26. jaanuaril 2011 esitatud hagi — Kraft Foods Global Brands versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Fenaco (SUISSE PREMIUM)

(Kohtuasi T-60/11)

(2011/C 103/42)

Hagiavaldus esitati hispaania keeles

Pooled

Hageja: Kraft Foods Global Brands LLC (Northfield, Ühendriigid) (esindaja: advokaat M. de Justo Bailey)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Fenaco Genossenschaft (Bern, Šveits)

Hageja nõuded

— tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 11. novembri 2010. aasta otsus asjas R 522/2010-1;

— mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt ja menetlusse astujalt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Fenaco Genossenschaft.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: kujutismärk „SUISSE PREMIUM“ kaupadele ja teenustele klassides 30, 31 ja 42

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Kraft Foods Global Brands LLC

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: kujutismärk „PREMIUM“ kaupadele klassis 30

Vastulause osakonna otsus: lükata vastulause tagasi

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited: määruse (EÜ) nr 207/2009⁽¹⁾ artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine, kuna vastandatud kaubamärkide segijamine on tõenäoline

⁽¹⁾ Nõukogu (EÜ) nr 207/2009 26. veebruari 2009. aasta määrus ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

28. jaanuaril 2011 esitatud hagi — Recombined Dairy System versus komisjon

(Kohtuasi T-65/11)

(2011/C 103/43)

Kohtumenetluse keel: taani

Pooled

Hageja: Recombined Dairy System A/S (Horsens, Taani) (esindajad: T.K. Kristjánsson ja T. Gønge)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— tühistada Euroopa Komisjoni 12. novembri 2010. aasta otsuse (asi K(2010) 7692 (REC 03/08)), mis on adresseeritud Taani maksuametile (SKAT), artikli 1 lõiked 2 ja 4, milles leiti, et Taani Kuningriigi 6. oktoobri 2008. aasta taotluses viidatud imporditollimaksude järelevestuskanne summas 1 406 486,06 eurot (10 492 385,99 Taani krooni) on põhjendatud ning Taani Kuningriigi 6. oktoobri 2008. aasta taotluses viidatud 1 234 365,24 euro (9 208 364,69 Taani krooni) suuruste imporditollimaksude vähendamine ei ole põhjendatud.

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon tõdemus, et imporditollimaksude järelevestuskanne on põhjendatud ning asjaomaste imporditollimaksude vähendamine ei ole põhjendatud, tugineb selle hindamisele, kas ametivõimud tegid vea nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, ⁽¹⁾ artikli 236 ja artikli 220 lõike 2 punkti b kohaselt ning eriasjaolude tõttu artikli 239 kohaselt.

Vaidlustatud otsuses asus komisjon järgmisele seisukohale:

— toll ei teinud viga kahe toote osas, mille jaoks hageja sai siduvat tariifiinformatsiooni;

— toll ei teinud viga ühe toote osas, mille kohta toll teatas hagejale, et siduvat tariifiinformatsiooni ei ole vaja, kuna hagejal oli siduv tariifiinformatsioon toote kohta, mis oli tollimaksu osas identne;

— toll ei teinud viga kahe toote osas, mille kohta hageja siduvat tariifiinformatsiooni ei taotlenud, kuna tollimaksu osas olid need tooted identsed toodetega, mille jaoks hageja siduvat tariifiinformatsiooni oli saanud.

Komisjon leidis veel, et kahe toote osas, mille kohta siduv tariifiinformatsioon oli antud, ja toote osas, mille kohta otsustati, et siduv tariifiinformatsioon ei olnud vajalik, oli tegemist eriasjaoludega, kuid kahe viimase toote osas sellega tegemist ei olnud, kuna hageja ei olnud nende toodete kohta siduvat tariifiinformatsiooni taotlenud.

Hageja esitab oma hagi põhjenduseks järgmised kaks väidet:

1. Esimese väite kohaselt tegi toll vea kõigi viie toote osas, kuna siduvas tariifiinformatsioonis rubriiki 3504 liigitamine tekitas hagejal õiguspärase ootuse, et see liigitamine oli õige.
2. Teise väite kohaselt esineb eriasjaolusid kahe toote osas, mille kohta siduvat tariifiinformatsiooni ei taotletud, kuna see, et toll muudab pärast mitmeid aastaid ühise tollitariifistiku ⁽²⁾ tõlgendust tagasiulatavalt, väljub tavapärase äririski raamest.

⁽¹⁾ EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307.

⁽²⁾ Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määrus (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT L 256, lk 1; ELT eriväljaanne 02/02, lk 382).

Erika Lenzi 7. veebruaril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 14. detsembri 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas F-80/09: Lenz versus komisjon

(Kohtuasi T-78/11 P)

(2011/C 103/44)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Erika Lenz (Osnabrück, Saksamaa) (esindajad: advokaadid V. Lenz ja J. Römer)

Teine menetluspool: Euroopa Komisjon

Nõuded

- tühistada täies ulatuses Avaliku Teenistuse Kohtu 14. detsembri 2010. aasta otsus kohtuasjas F-80/09;
- võtta täies ulatuses arvesse esimeses kohtuastmes esitatud nõudeid;
- mõista apellatsioonistme kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Apellatsioonkaebuse väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuses tugineb apellant neljale väitele.

1. Apellatsioonkaebuse esimene väide: vaidlustatud otsuse punktis 29 on asjaolud vääralt edasi antud ning rikutud on kodukorda
 - Apellatsioonkaebuse esitaja heidab Avaliku Teenistuse Kohtule ette seda, et viimane on komisjoni „põhjendust” vaidlustatud kohtuotsuses sellisena tähistanud ja aktsepteerinud, kuigi see ei olnud esitatud saksa keeles ja seetõttu apellatsioonkaebuse esitaja poolt sõnaselgelt tunnustamata. Avaliku Teenistuse Kohus rikkus seejuures nii enda kodukorra artiklit 29 kui jättis ka arvesse võtmata 15. aprilli 1958. aasta määruse nr 1, millega määratakse kindlaks Euroopa Majandusühenduses kasutatavad keeled (EÜT 1958, nr 17, lk 385). Apellandi arvates tõendab vaidlustatud kohtuotsuse punkt 29, et tegemist ei ole üksnes menetlusveaga, vaid ka asjaolude väära kirjeldamisega.
2. Apellatsioonkaebuse teine väide: füsioterapeudi (*Heilpraktiker*) kutsetegevust Saksamaal on vääralt kirjeldatud
 - heidetakse ette, et Avaliku Teenistuse Kohus on objektiivselt vääralt kirjeldanud Saksamaal tervishoiutöötajana tegutseva *Heilpraktiker*i kutsetegevust.
3. Apellatsioonkaebuse kolmas väide: tunnistaja kutsumisega seotud asjaolusid on vääralt kirjeldatud
 - Apellatsioonkaebuse esitaja väidab, et Avaliku Teenistuse Kohus andis vääralt edasi asjaolud, mis olid tunnistaja kutsumise aluseks. Avaliku Teenistuse Kohus väidab vaidlustatud kohtuotsuse punktides 20 ja 45 vääralt, et hagiavalduses puudutati asjaomasele tunnistajale makstavaid hüvitisi. Apellandi arvates oli siiski tegemist toimingute tõendamise aja jooksul, kui tunnistaja töötas Euroopa Liidu institutsioonide ühises ravikindlustussüsteemis.
4. Apellatsioonkaebuse neljas väide: kohtuotsuses puuduvad faktilised asjaolud
 - Apellatsioonkaebuse esitaja heidab siinkohal ette, et Avaliku Teenistuse Kohus ei võtnud vaidlustatud

kohtuotsuses arvesse osasid poolte kohtuistungil esitatud seisukohti ja järelikult ei antud nendele seisukohtadele ka hinnangut.

9. veebruaril 2011 esitatud hagi — Nath Kalsi versus Siseturu Ühtlustamise Amet — American Clothing Associates (RIDGE WOOD)

(Kohtuasi T-80/11)

(2011/C 103/45)

Hagiavaldus esitati saksa keeles

Pooled

Hageja: Dwarka Nath Kalsi (Agra, India) (esindaja: advokaat J. Schmidt)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: American Clothing Associates NV (Evergem, Belgia)

Hageja nõuded

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 19. novembri 2010. aasta (asi R 599/2010-1) otsus;
- mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnalist elementi „RIDGE WOOD” sisaldav kujutismärk kaupadele ja teenustele klassides 18, 24 ja 25.

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: American Clothing Associates NV.

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: sõnamärk „RIVER WOODS” ja sõnalisi elemente „RIVER WOODS” ja „River Woods” sisaldavad kujutismärgid kaupadele ja teenustele klassides 18, 25 ja 40.

Vastulausetate osakonna otsus: jätta vastulause rahuldamata.

Apellatsioonikoja otsus: rahuldada apellatsioonkaebus.

Väited: määruse (EÜ) nr 207/2009 ⁽¹⁾ artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine, kuna vastandatud kaubamärkide puhul ei esine segiajamise tõenäosust; määruse nr 207/2009 artikli 15 lõike 1 ja artikli 42 rikkumine, kuna ei ole esitatud tõendeid varasema kaubamärgi kasutamise kohta, määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 5 rikkumine, kuna American Clothing Associates viidatud asjaoludest ei piisa, et tõendada, et kaubamärk on omandanud maine selle artikli tähenduses.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

Luigi Marcuccio 11. veebruari 2011. aasta apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 23. novembri 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas F-65/09: Marcuccio versus komisjon

(Kohtuasi T-85/11 P)

(2011/C 103/46)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Itaalia) (esindaja: advokaat G. Cipressa)

Teine menetluspool: Euroopa Komisjon

Apellatsioonkaebuse esitaja nõuded

- Igal juhul tühistada vaidlustatud kohtuotsus täies ulatuses ja ühegi erandita.
- Tuvastada, et komisjoni poolt kohtuistungil päeval esitatud dokument on täiesti vastuvõetamatu *in hanc litem*.
- Rahuldada esimeses kohtuastmes esitatud hagi täies ulatuses ja ühegi erandita.
- Mõista vastustajalt välja kõik menetluskulud, mida kaebaja on erinevates menetlusastmetes kandnud.
- Teise võimalusena: saata kohtuasi Avaliku Teenistuse Kohtule, et see vaataks asja uues koosseisus uuesti läbi.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev apellatsioonkaebus on esitatud Avaliku Teenistuse Kohtu (ATK) 23. novembri 2010. aasta otsuse peale. Selle otsusega jäeti rahuldamata hagi, milles paluti tühistada Üldkohtu 10. juuni 2008. aasta otsuse kohtuasjas T-18/04: Marcuccio vs.

komisjon (kohtulahendite kogumikus ei avaldata) täitmiseks 5. augustil 2008 vastuvõetud otsus ja selle otsuse peale esitatud vaide rahuldamata jätmise otsus ning paluti, et komisjonilt mõistetak välja hüvitus kahju eest, mida hageja nende otsuste tõttu väidetavalt kandis.

Kaebaja esitab apellatsioonkaebuse põhjenduseks neli väidet.

1. Esimene väide käsitleb mõningaid menetlusnormide rikkumisi, sealhulgas kaitseõiguse rikkumist.
2. Teise väite kohaselt ei olnud komisjon pädev tegema otsust, mille tühistamist esimeses kohtuastmes paluti.
3. Kolmanda väite kohaselt puudus täielikult põhjendus, mis oligi esimeses kohtuastmes tühistamislõude aluseks.
4. Neljas väide käsitleb vaidlustatud kohtuotsuses toodud kinnituste õigusvastasust, mille põhjused on järgmised: a) õigusnormide rikkumine, eksimus, õigusnormide vale ja ebamõistlik tõlgendamine ja kohaldamine, b) põhimõtte *patere legen quam ipse fecisti* rikkumine, c) võimu kuritarvitamine ja menetlusõiguse kuritarvitamine, d) põhjenduse täielik puudumine.

18. veebruaril 2011 esitatud hagi — BIA Separations versus komisjon

(Kohtuasi T-88/11)

(2011/C 103/47)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: BIA Separations (Ljubljana, Sloveenia) (esindajad: advokaat G. Berrisch ja Barrister N. Chesaites)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

- tühistada komisjoni 10. detsembri 2010. aasta vaikiv otsus, millega jäeti rahuldamata hageja kordustaotlus tutvumiseks komisjoni otsusega Euroopa Ühenduse ja Euroopa Investeerimispannga vahelise koostöökokkuleppe kohta seoses riskijagamisrahastuga (K(2008) 2181) ja komisjoni selle otsuse eelnõuga, millega muudetakse Euroopa Ühenduse ja Euroopa Investeerimispannga vahelise koostöökokkulepet seoses riskijagamisrahastuga (K(2008) 8058);
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja põhjendab oma hagi ühe väitega, mille kohaselt rikkus komisjon ELTL artiklit 296, jättes vastamata hageja kordustaotlusele saada juurdepääs teabele tähtaja jooksul, mis on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele ⁽¹⁾ artikli 8 lõigetes 1 ja 2.

⁽¹⁾ EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331.

18. veebruaril 2011 esitatud hagi — Andersen versus komisjon

(Kohtuasi T-92/11)

(2011/C 103/48)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Jørgen Andersen (Ballerup, Taani) (esindajad: advokaadid F. Nissen ja G. Van de Walle de Ghelcke)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— Tühistada komisjoni 24. veebruari 2010. aasta otsuse (riigiabi C 41/08 (NN 35/08)) — Taani transpordiministri ja Danske Statsbaneri (DSB) vahel sõlmitud avaliku teenindamise lepingud (ELT 2011 L 7, lk 1), artikli 1 lõige 2;

— mõista hageja kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab oma hagi põhjendamiseks kolm väidet.

1. Esimese väite kohaselt on komisjon selgelt rikkunud õigusnormi, kuna ta leidis, et Taani valitsus ei ole teinud ilmselt hindamisviga seoses Kopenhaagen-Ystadi liini liigitamisega avalikuks teenindamiseks, ning kuna ta lisas selle avaliku teenindamise lepingute süsteemi. Hageja leiab, et seda liini on turuosaliselt tõhusalt teenindanud ilma toetusteta ja seega ei tuleks seda lisada avaliku teenindamise lepingusse.
2. Teise väite kohaselt on komisjon selgelt rikkunud õigusnormi, kuna ei kohustanud tagasi maksuma DSB-le makstud ülemäärast hüvitist, mis on kokkusobimatu seetõttu, et Taani riigile kui DSB aktsionärile maksti dividende. Hageja leiab, et dividendide maksmine täielikult riigi omandis olevalt äriühingult riigile ei ole õiguspärane mehhanism kokkusobimatu ülemäärase hüvitise kompenseerimiseks.
3. Kolmanda väite kohaselt on komisjon selgelt rikkunud õigusnormi, kuna kohaldas määrust nr 1370/2007 ⁽¹⁾ selle asemel, et kohaldada määrust nr 1191/69 ⁽²⁾. Hageja leiab, ebaseadusliku riigiabi puhul peaks komisjon kohaldama abi andmise ajal kehtinud seadust.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1370/2007, mis käsitleb avaliku reisijateveoteenuse osutamist raudteel ja maanteel ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 1191/69 ja (EMÜ) nr 1107/70 (ELT 2007 L 315, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 26. juuni 1969. aasta määrus (EMÜ) nr 1191/69, raudtee-, maantee- ja siseveetranspordis osutatavate avalike teenuste kontseptsioonist tulenevaid kohustusi puudutavate liikmesriikidepoolsete meetmete kohta (EÜT 1969 L 156, lk 1).

Tellimishinnad aastal 2011 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 100 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberandjal + DVD-l aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberandjal	ELi 22 ametlikus keeles	770 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt DVD-l	ELi 22 ametlikus keeles	400 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) kord nädalas DVD-l	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	300 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel DVD-l.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

